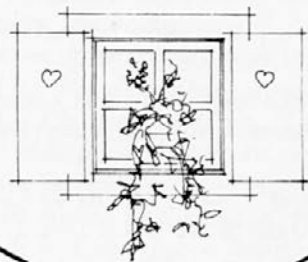

DECEMBER

1984

mis

THOUGHTS - LETO 33

NEVERJETNO hitro je minilo leto in spet je en letnik MISLI končan. Zdi se mi, da sem ga komaj začel. . . In vem, da sem ga začel točno ter z najboljšim namenom, da bi sleherna mesečna izdaja prišla med naročnike v prvem ali vsaj drugem tednu meseca. Čas me je tudi to leto večkrat prehitel. Številni so vzroki, da sem obtičal ter včasih komaj izdal MISLI v istem mesecu, katerega ime je na platnicah.

Zdaj ob koncu letnika se naročnikom rade volje oproščam - v upanju, da me razumejo. Sem najprej izseljenski duhovnik z vsemi skrbmi in dolžnostmi za naše ljudi ne le v Melbourne, ampak po vsej Viktoriji, dvakrat na leto pa je za slovensko mašo še Tasmanija na vrsti. Urejevanje in upravljanje MISLI je nekako "mimogrede", kakor je "mimogrede" upravljanje Baragovega doma in načrtovanje Doma počitka ter še marsikaj, kar ne spada strogo v dušnopastirstvo. Največ dela za MISLI je storjenega kasno zvečer in sredi noči, ko sem skoraj nevoščljiv vsem, ki že sladko spite . . . A kadar čez dan obtičim s tekočimi dolžnostmi, ki se nakopičijo ali prinesejo kaj nepričakovanega in zamudnega, pade večkrat tudi nočno delo za MISLI. In tak opravičljiv zastoj je včasih daljši od enega dneva . . .

Bomo videli, kako bo šlo v novem letu. Zame imejte potrpljenje, za MISLI pa - darežljivo ljubezen!
- Urednik in upravnik

K naslovnii sliki: Vsaka slovenska cerkev ima jaslice - tudi farna cerkev v Vogrčah na Koroškem, kjer Vinko Zaletel pase slovenske ovčice.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) - Izdal Slovenian Research Center of America. - Cena I. dela 7.- dol., drugega 8.50 dol.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac-Škerlj), žepna izdaja. Končno dospela nova pošiljka. Cena 8.- dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA - 280 strani. Cena vezani knjigi 16.- dol., broširani 13.- dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga - Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.-dol. (Posamezne knjige: prva 7.-, druga 9.- in tretja 28.- dol.)

LJUDJE POD BIČEM - Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.- dol.

VERIGE LAŽNE SVOBODE - Ena zadnjih knjig, izdanih v Sloveniji v svetu. Napisal misijonar Andrej Prebil CM. - Cena vezani knjigi 13.- dol., broširani pa 10.- dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK - Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.- dol.

PERO IN ČAS I. - Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.- dol.

NAŠ IN MOJ ČAS - Zbirko studij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal filozof dr. Vinko Brumen v Argentini. Cena vezani knjigi 13.- dol., broširani pa 10.- dol

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO - Izjave prič o teharških dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.- dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI - Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. - Cena 2.- dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST - Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.- dol.

MATI, DOMOVINA, BOG - Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.- dol.

TRENTKI MOLKA - Misli za vsak dan leta je napisal lazarist Franc Sodja. Knjiga je izšla v Argentini. Vezana 4.- dol., broširana 3.- dol.

misli

(THOUGHTS) - Religious and Cultural Monthly in Slovenian language - Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia - Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT STREET, VIC. 3101 - Tel.: (03)861 7787 - Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Letna naročnina (Subscription) \$ 6.-; izven Avstralije (Overseas) \$ 10.-; letalsko s posebnim dogovorom - Naročnina se plačuje vnaprej - Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo - Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema - Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam - Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 - Tel.: (03)380 6110

BOŽIČNO PISMO

DRAGI slovenski rojaki v zdomstvu in izseljenstvu!

Slovenski škofje smo danes zbrani na svoji redni konferenci Slovenske pokrajinske škofovske konference na naši jadranski obali v Kopru. Pošiljamo vam iz tega starodavnega mesta pristrčne pozdrave in najiskrenejše dobre želje za bližnje božične praznike, za izseljensko nedeljo in za novo leto 1985. Ob svoji skrbi za Cerkev na Slovenskem nikoli ne izgubimo izpred oči dejstva, da ste tudi vi na tujem del našega narodnega telesa in del naše domače Cerkve. Zato bi vam danes radi izrekli svoja najiskrenejša voščila za svete božične dni. Da bi tudi vi na tujem v teh dneh doživeli nekaj tiste lepote in svetosti praznikov, ki so globoko zakoreninjeni v slovenskega človeka. Naj gredo te dni vaši spomini pod domači krov, kjer so se nekdanj vaši očetje in vaše matere in morda tudi še vi z njimi spominjali velikega dogodka rojstva božjega Sina, ki nam je prinesel osvoboditev od greha in smrti, prinesel srečo in mir, ki ga drugod zaman iščemo. "Priказala se je ljudomilost in dobrotljivost Boga, našega Odrešenika." Potrudite se, bratje in sestre, da boste v svetih božičnih dneh našli živ stik z Odrešenikom, ki se je rodil tudi za vas.

V nedeljo, 30. decembra, bomo v domovini praznovali izseljensko nedeljo. Ta dan bodo naši verniki po cerkvah in tudi po domovih za vas molili, duhovniki bodo govorili o vas in vašim domačim priporočali povezavo z vami po pismih in morda tudi obiskih. Prosili bodo vernike doma, naj vam radi pošljejo dobro knjigo ali časopis, še posebej za vaše otroke. Na Brezjah in v Murški Soboti se bodo ta dan zbrali skupaj in vas še posebej priporočali Bogu in materi Mariji. Izrabite ta dan možnost, da boste radi sprejeli zakramenta spovedi in obhajila.

Za novo leto vam želimo obilje božjega blagoslova. Naj vas Bog varuje vsake nesreče pri delu, na cestah in drugod. Naša največja želja pa je, da bi se v tem letu, ki ga boste živeli na tujem, ne oddaljili ne od našega naroda in še manj od Cerkve in Boga. Ko si v potu svojega obraza služite materialne dobrine zase in za svoje družine, ste vedno izpostavljeni nevarnosti, da bi ob skrbi za materialne dobrine pozabili na tiste dobrine, ki so duhovnega značaja in imajo trajno vrednost. To je predvsem osebna poštenost, ljubezen in skrb do družine, ljubezen do domovine in naroda, predvsem pa vaša zvestoba Bogu in Cerkvi. Trojno zvezo moramo neneh-

božje
misli
in
človeške

LETNIK 33

ŠT. 12

DECEMBER 1984

VSEBINA:

- Božično pismo slovenskih škofov – stran 321
V štalici, na slamici – pesem
– Ludvik Zorzut – stran 322
Dogodek v Betlehemu
– Daniel Rops – stran 323
Naši prazniki – razmišljanje
– Kk – stran 325
Tumor na duši – črtica –
– J. L. – stran 326
Nimamo prostora!
– P. P. – stran 328
Glas naše Akcije
– Jože Košorok – stran 329
Izpod sydneyških stolpov
– P. Valerijan – stran 330
Izpod Triglava – stran 332
Njegovo ime bo ostalo vekomaj
Ps 72(71) – P. Ciril – stran 334
STENSKI KOLEDAR 'MISLI'
– Lepo ga iztrgaj in obesil!
– šteto za strani 335 – 338
P. Bazilij tipka . . . – stran 340
Pesem dveh src – roman
– Florence L. Barclay
– stran 342
Naše nabirke – stran 342
Knjiga o Slovencih – stran 343
Adelaidski odmevi
– P. Janez – stran 344
Še moj dodatek . . .
– P. Bazilij – stran 345
Z vseh vetrov – stran 346
Kotiček naših mladih
– stran 348
Križem avstralske Slovenije
– stran 349
Po "slovensko" se nasmejmo!
– stran 352

V ŠTALICI, NA SLAMICI ...

Tiho, tiho!
V štalici, na slamici
Detece leži.
Tiho, tiho!
V štalici, na slamici
Detece spi.

Kdo ste, zemljani vi, odkod
prihajate, kje vaš je rod,
ki našemu podoben je
po lepi rasti,
po licu, po jeziku,
v poštenosti in časti,
ki se modrost

v očeh vam svita
in pōje v žilah

kri vam plemenita?
Kdo ste, zemljani vi, od kod
prihajate, kje vaš je rod?

Od Save smo in Drave,
od Mure, Soče, Zile,
božične zarje
so nas prebudile,
peljale k Teru in Nadiži
pogledat, če pri vas
še pōjete po stari viži?
Slovenci smo, pri jaslicah
veseli, vsi svečani,
ko z nami zbrani ste še vi,
slovenski Benečani.

Tiho, tiho!
V štalici, na slamici
Detece leži.
Tiho, tiho!
V štalici, na slamici
Detece spi!

Ludvik Zorzut

no vzdrževati: zvezo z Bogom, z družino in domovino. To je tako dobro zaslužil Ivan Cankar, ko je zapisal: MATI, DOMOVINA, BOG!

Naj vam bo tudi v tujini nedelja zares Gospodov dan, ko boste dali "Bogu, kar je božjega". Radi hodite k slovenskim mašam, ki vam jih z veliko žrtvijo in ljubeznijo pripravljajo vaši duhovniki. Če ne morete k slovenski maši, obiščite najbližjo mašo v jeziku, ki ga vsaj delno že razumete. Ne pozabite na versko vzgojo vaših otrok, na družinsko molitev. Ob vsem pridobivanju zemeljskih dobrin imejte vedno pred očmi Kristusovo besedo: "Kaj pomaga človeku, če si ves svet pridobi, na svoji duši pa trpi škodo!"

Dragi slovenski izseljenski duhovniki, tudi vas bi radi v tem pismu posebej pozdravili in se vam prisrčno zahvalili za vse vaše delo, ki je še kako zahtevno in ga tako požrtvovalno opravljate. Ob tem trojnem praznovanju vam želimo obilje božjega blagoslova in božjega varstva pri vasem tako potrebnem delu za rojake. Kakor smo vas doslej radi obiskovali, tako bomo radi, v kolikor bomo le mogli in boste želeli, delali tudi v prihodnje, da se bodo vezi med vami in nami še bolj utrjevale.

Naj bo zares Gospod z vami, dragi rojaki, in "mir Kristusov naj obilno prebiva v vaših srcih"!

Pozdravljajo in blagoslovljajo vas vaši škofje:

+ Alojzij Šuštar

Alojzij Šuštar,
nadškof - metropolit
ljubljski

+ Janez Jenko

Janez Jenko,
koprski škof

+ Jožef Kvas

Jožef Kvas,
ljubljski pom. škof

+ Stanislav Lenič

Stanislav Lenič,
ljubljski pom. škof

+ Jožef Smej

Jožef Smej,
mariborski pom. škof

+ Franc Kramberger

Franc Kramberger,
mariborski škof

Koper,
12. novembra 1984.

KAJ
PRAVI
ZGODOVINA?

DOGODEK V BETLEHEMU

TISTI ČAS JE IZŠLO POVELJE...

Nekako trideset let preden je nastopil Janez Krstnik ob Jordanu, je bilo v Palestini ljudsko štetje. Judje niso imeli radi statističnih predpisov, kjer preštavajo človeka po sto in tisoč, kakor živino. Toda Rim je zahteval, da vpišejo v uradne sezname ime, poklic in premoženje prebivalcev po njegovih pokrajinah. Tako je bilo lažje določiti davke in najti v vojnem času uporabne sile.

V Palestini je bilo štetje zamotano: ljudi niso popisovali v kraju, kjer so živeli, ampak v kraju, od koder je izhajala družina, ki ji je kdo pripadal. Sicer pa to ni bilo nič izrednega. Premikanje sem in tja po cestah se tudi ni zdelo tako neznosno ljudem, ki so še nedavno imeli pred očmi nomadski vzor kot Hebrejci.

Torej "tiste dni je od cesarja Avgusta izšlo povelje, naj se popiše ves svet. In hodili so se vsi popisovat, vsak v svoje mesto. Šel je torej tudi Jožef iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem – bil je namreč iz hiše in rodovine Davidove – da bi se popisal z Marijo, svojo zaročeno ženo, ki je bila noseča."

Kdo je bila ta dvojica, ki nam jo kaže evangelist, pokorno cesarjevemu povelju, na poti? Mož in žena, zvezana s svetimi vezmi zakona, prav tako pa tudi ljubezni. Ali bi bilo sicer potrebno, da gre mlada žena v takem stanju na težko pot, ko so bili klicani k popisovanju samo možje, če ne bi hotela zakonca

skupaj nositi težkega bremena? Bila sta siromaka, mož in žena iz delovnega ljudstva, ki sta imela več poguma kakor drahem, iz preprostega ljudstva, ki vedno vdano uboga oblast.

Mož je bil delavec, tesar, kakor mislijo. Eden tistih obrtnikov-poljedelcev, ki so sestavljali veliko množico palestinskih prebivalcev in katerih pobožnost, red in marljivost pri delu je pripomogla, da se je judovsko občestvo po povratku iz Babilona zopet zakoreninilo v zemlji svojih dedov. Ime mu je bilo ložef – ime, ki je bilo v Izraelu zelo staro. Evangelij zavija tega moža v senco, ponižnost in molk, da ga bolj uganemo, kakor gledamo. Zrel mož, ki ga je življenjska izkušnja naučila modrosti in umerjenosti.

Njegova žena je bila gotovo mnogo mlajša od njega. Običaj je bil, da so možili komaj dozorela dekle-

ta, medtem ko so možki navadno čakali do petindvajsetega leta, včasih pa še več. Mala štirinajstletna Judinja se zdi že kakor dozorela žena. Ime ji je Marija. To ime je bilo v tedanji Palestini tako razširjeno, kakor je danes po naših krajih. Kaj bi mogli videti na njej zdaj na poti v Betlehem drugega kakor skromno ženo, bogato vere in skritih kreposti, pokorno možu in na videz podobno mladim materam, kakršne še danes srečujemo z otrokom na rami ali ob boku v Sveti deželi?

Dvoje ponižnih bitij. Napotila sta se v Betlehem. Nazaret, kjer sta živela, je daleč od Betlehema: skoraj stopetdeset kilometrov. Pota niso bila posebno dobra, ker jih Rim še ni utegnil popraviti s svojo tehniko. Z oslom, na katerem so jezdili celo najsiromajšnji, je trajalo potovanje štiri polne dni.

KO PA V MESTO PRIDETA...

Ko se je konec soteske prikazal ves bel Jeruzalem, ki je še poudaril obris dolgega, mračnosivega hrpta, na katerem leži, poln stolpov in palač, se je od ginjenosti stisnilo srce vsakemu izraelskemu sinu.

Lepo, ganljivo potovanje za pobožne duše, pa tudi trda pot za mlado, nosečo ženo, ki se je štiri ali pet dni stresala na živinčetu. Dve uri od svetega mesta Jeruzalema sta končno prišla v Betlehem.

Po toliko skalah in pustinjah, kjer spominja na življenje samo grmičevje ter tu in tam šop škrlatnih ane-

mon in ciklam, je človeka dvignil pogled na majhno belo mesto, ki je ležalo približno osemsto metrov visoko na pobočju dveh sorodnih gričev. Na drugi strani se je zopet začejala puščava, podobna kipečemu svincu, ki se bo vsak hip strdil, ter se nagibala proti Mrtvemu morju. Okrog mesteca so ležali vrtovi, zlatorumena polja in srebrnosivi oljčni gaji.

Ali ni prav Betlehemu napovedal prerok Mihej kaj slavno bodočnost? "A ti, Betlehem-Efrata, majhen si med Judovimi tisočnijami, iz tebe mi izide on, ki naj vlada v Izraelu: njegov izhod je od nekdanj, iz dni starodavnosti." Ali sta mogla pozabiti na prerokbo Jožef in Marija, ki sta izhajala iz Davida? Še posebno, ker sta vedela, kakšnega čudeža jamstvo je otrok, ki ga je nosila Marija pod svojim srcem? Veliko upanje ju je krepilo in morda sta si govorila, da je Cezar samo zato podpisoval svoj odlok ter zbral svoje uradnike in pisarje, da se uresniči, kar se je od nekdanj moralo zgoditi. Božji načrti so namreč ljudem neznani in najmogočnejši med ljudmi so orodje v Njegovih rokah.

Potniki bi se mogli takoj na začetku Betlehema ustaviti v prostorni zgradbi, gostišču. Morda je šlo za "Kanaanski han". V takih karavanskih postajah, ki jih še vedno najdemo na Vzhodu, ni nobene udobnosti. Živali se pod milim nebom stiskajo v štirioglatem ograjenem prostoru, ljudje pa so za silo pod streho v lesenem strebrišču. Majhne in redke, slabo opremljene sobice, so zelo drage. Na vse štiri vetrove odprta gostilna bi bila utrujeni dvojici sicer vabljiva, ko bi ne bila prenapolnjena. Nomadom, ki so redno prihajali v Betlehem, da si kupijo žita in prodajo tkanine in svoj sir, so se namreč tokrat pridružili še vsi tisti, ki so prišli zaradi popisa.

Ni si težko predstavljati pisane trume, gneče voz, vpitja in značilnega izparevanja. Oslu rigajo, velblodi bi se radi utrgali, ženske se prepirajo za kot, kjer ni prepaha. Nad vsem pa plava vonj po topli masti, ki

izhaja iz množic na Vzhodu od Grčije do Egipta, od Alžira do Teherana. Razumljivo, da Jožef ni peljal Marije v ta vrvež.

TAM NA GMAJN'CI V REVNI ŠTAL'CI . . .

Njen čas se je namreč bližal. Najstarejše izročilo pravi, da je Jožef popeljal ženo v votlino. To je bila ena tistih votlin, kakor jih še danes toliko vidimo po Palestini – betlehemske griči so jih polni – in so služile čredam za hleve. Mlada žena naj bi vsaj tu našla tišino in mir.

"In porodila je sina prvorojenca, ga povila v plenice in položila v jaslji." Stavek vzbuja vtis, da je bila Marija sama in ji ni pomagala nobena ženska. Jasli vidimo še danes. Podobne so čolnastim koritom, v katerih sipamo ječmen za živino.

Dogodek, ki mu je bila priča siromašna votlina, ni smel ostati tajnost. "Ne daleč stran so bili pastirji, ki so ponoči čuli na polju pri svojih čredah." Ali so bili vaški pastirji, ki so čez noč segnali svojo živino v tamarje ter so zapovrstjo bedeli, da bi varovali svoje imetje pred divjimi zvermi in tatovi? Ali pa so bili morda pravi nomadi, ki nikoli ne seženejo svojih ovc v staje, ampak jim ponoči samo privežejo nogo k repu?

"In glej, angel Gospodov je pristopil k njim in svetloba Gospodova jih je obsevila in silno so se prestrašili. Angel jim je rekel: "Ne bojte se; zakaj, glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo: Rodil se vam je danes v mestu Davidovem Zveličar, ki je Kristus Gospod. In to vam bo znamenje: Našli boste dete, v plenice povito in v jaslji položeno." In v hipu je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki so Boga hvalili in govorili: Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so Bogu po volji."

Nebo je razodelo ponižnim čuvarjem čred, česar svet še ni vedel – da je prišel na zemljo tisti, ki se bo imenoval – DOBRI PASTIR.

DANIEL ROPS

Za praznike
polože
kip ljubkega
Jezuščka
na kraj
Gospodovega
rojstva
v betlehemske
votline

NAŠI PRAZNIKI

Božično razmišljanje

BOŽIČNI PRAZNIKI so za nas vse, v prvi vrsti pa so le – se mi zdi – prazniki mladine. Za te dni nam misli in pogledi hite k jaslicam. Starejši se spominjamo tistih davnih časov, ko smo kot doraščajoči otroci jaslice sami delali v svojih skromnih domovih, v "bogkovem kotu", kjer smo postavili hlevček, obdan od črede ovčic in pastirjev, razvrščenih po zelenem mahu. Hlevček je ostal prazen do svetega večera. Takrat smo tja med molitvijo rožnega venca in med kropljenjem ter kajenjem položili dete Jezusa. In vsa družina, zbrana okrog jaslic, je zapela "Sveto noč".

Vse naše božične navade, kakor tudi liturgične molitve pri službah božjih, se te dni nanašajo na dete Jezusa, Sina božjega, ki je za nas postal človek.

Kako žalosten je bil sveti večer v tistih družinah, kjer je božje Dete samevalo, kjer okrog jaslic ni bilo otroškega živčava. Koliko slovenskih domov je tiste dni po vojni samevalo. Ded in babica, morda še oče in mati, so s solzami v očeh mislili na sinove in hčere, ki jih ni bilo in jih nikdar več ne bo. . .

In na tepežni dan. Kako bodo prišli vnuki tepežkat, ko so pa tako daleč in ko nekateri morda niti ne bi znali po naše povedati, čemu so prišli, če bi bili prišli.

Prav blizu božiča je praznik svete Družine, ki ji je središče betlehemske Dete. Ta mora biti vzor našim družinam. Saj je skoro korak za korakom delila usodo

naših družin, ki so morale v tuji svet. Kaj niso bila pota preko gora in boj za obstanek v taboriščni bedi prava slika nazareške družine, ki išče daleč od doma skromen kotiček, pa ga ne dobi? Zato se končno za teče v napol podrti stajo, kjer se v vsej revščini dogodi čudež svete noči. Ali se še spominjamo očetov in mater, obdanih od grozda otrok, pet, šest in še več jih je bilo, nebogljenih, lačnih, prezebljih, kakor Dete v jaslicah?

Od tistih časih je minilo mnogo let. Videli smo veliko novega, marsičesa smo se naučili, marsikaj smo pa le prehitro pozabili. Prišli smo ne le v novi del sveta, ampak tudi v novo dobo. In novega načina življenja, zelo različnega od našega doma, smo se kar prehitro naučili in si ga osvojili.

Marsikje se božični "roženkranc" in kajenje doma že pozablja – sveti večer je le še prilika za dobro večerjo in hladno pijačo. Pot k polnočnici žal že marsikje zamenjavajo z obiskom zabavišč in užitkov, ki jih nudi moderna potrošniška družba. In jaslice samevajo. Božje Dete čaka mladine, pa je ni več. Številne družine niso več v modi.

V tujino sta morala Marija in Jožef, kakor naši očetje in matere, da bi rešila telesa in duše svoje in svojih otrok. A bežati ni dovolj. V tujem svetu imajo starši mnogo težjo nalogo prav vzgajati svoje otroke, kakor so jo imeli doma. Težka je ta umetnost dandanes. Ali smo prestarokopitni in prestrugi, ali vzgojo zanemarjamo, ali pa jo, kar je najnevarnejše, usmerimo v napačno stran: k razvajanju in popustljivosti, češ: naj ima vsaj moj sin ali moj vnuk, česar jaz nisem imel, ko sem bil otrok. Ne računajmo na to, da bo šola dala otroku vso vzgojo! Vzgoja se mora začeti veliko prej in edino oče in mati jo moreta dati. Kako žalostno je gledati te napačno ljubljene družinske "zaklade", ki smejo vse delati, kar se jim ljubi, ki ne prenesejo ne pouka, ne karanja, ne kazni.

Taki otroci so gotovi kandidati za "novi rod", ki se upira vsemu, ki pregodrnja vse in ki zahteva zase vse ter ne pozna ne dolžnosti, ne hvaležnosti. Vso pohvalo zasluži kulturni delavec Ludvik Klakočar, ki je svoj čas v naših "Mislih" zapisal te besede: "Zdaj smo starši tisti, ki naj ubogamo mladež. Mi jih skorajda molimo in na tihem prosimo, da jih smemo ljubiti. Bojimo se, če bi jih kdaj morali kaznovati. . ."

Čim bolj daleč smo od božičnih jaslic in njihove

skrivnosti, tembolj se izgublja v megli. Izginjajo ne le v naših spominih, ampak tudi v našem vsakdanjem življenju tiste zdrave podlage našega bivanja, ki nam edine lahko jamčijo lepšo bodočnost.

Morda ne bo napak, da letošnji sveti večer – namesto branja lepih povestic o lačni deklici, ki gleda v izložbo, polno dobrih jedil, ali o revnem popotniku, ki zmrzne na samotni poti – porabimo vsaj nekaj

trenutkov v to, da resno premislimo, kaj bo z našim novim rodod: S temi, ki so med nami? Kaj z onimi, ki jih pričakujemo? Kje so oni, ki bi morali biti, pa jih ni? Kako skrbimo za vzgojo od najmlajših do že skoraj odraslih? Ali jim dajemo dober zgled v vsem: v trdni vernosti, v poštenem življenju, v zvestobi do naroda in njegovih izročil, v trdnosti naših pogledov na življenje? Prazniki nam dajejo priliko za tako razmišljanje. In zares je potrebno.

Kk.

Blagoslovljene praznike
in novo leto 1985
Vam iz srca žele
Vaši dušni pastirji, sestre
in posinovljeni misijonarji!

Naj Vas vse doseže
božični pozdrav
betlehemskega angelov:
MIR LJUDEM
NA ZEMLJI!

J. L.:

Tumor na duši

NENADOMA, tik pred prazniki, se je znašla v bolnišnici – ona, ki v štiridesetih letih ni bila nikoli bolna. Počutila se je kot žival, ki so jo morali zvezati, da so jo ukrotili. Razočarano sovražno je zrla na svoje telo, ki se je uprlo in jo pustilo na cedilu.

– Koliko časa me boste držali tukaj? je spraševala že drugi dan.

– Saj ste komaj prišli! Zakaj ste nestrpni?

– Ne utegnem ležati, doma mi je čistilnica polna oblek nestrpnih strank . . .

– Štirideset let so imele stranke prednost, zdaj pa je skrajni čas, da imate prednost vi!

Isti dan jo je obiskala Janja, edina sestra.

– Takole je, Darja, če kdo misli, da mu bolezen ne more in ne sme do živga . . .

– Kaj veš ti o meni!

– Mogoče res ne vsega, a sestra sem ti vendarle.

– Pustiva to!

– Prav . . . Le s takšno voljo kot pri delu pomagaj zdravnikom, da te postavijo na noge.

– Nimam zaupanja.

Janja ji je z roko pod odejo stisnila drobcen medaljon. Pobožala jo je in z obljubo, da spet pride, tiho odšla.

Tišina bolniške sobe, negibna lega in sestrično darilce jo je nagnilo h globljemu premišljevanju o sebi.

Saj ne vedo, kaj mi je, saj to ni tisto, kar me boli že štirideset let . . . si je govorila. Zatrдно je verjela, da je nihče ne razume. Sredi družine živi osamljena, brez prave ljubezni in z občutkom, da je vsem zgolj

avtomat za dajanje. Bo res tako trpela do konca in umrla sama s svojim tumorjem na duši?

Že stokrat se je vprašala, zakaj je morala biti rojena v trenutku, ki je tako kruto zapečatil njeno usodo. Ta trdo krivični trenutek je njo zaprl v kletko, sestri pa na široko odprl vrata v svetlo življenje. Ostati je morala v domači delavnici, da je sestra lahko študirala. Nje niso nikoli vprašali, česa si želi – ne, Darji je bila že od začetka sveta namenjena delavnica z osovraženim poklicem perice. Za lepšo sestro se spodobi poklic zdravnice, zanjo je dobra čistilnica . . .

Da so sestra in bratje lahko naredili kariero med izobraženim svetom, je morala leta in leta tičati z materjo med gomilami zamaščenih oblek in požirati neizjokane solze. Ko so prihajali domov nasmejanih oči, se je počutila med njimi kot daljna sorodnica, ki ji po bežnem pozdravu brž pokažejo pot nazaj v delavnico.

– Iz mene si naredila žrtev! Odgnala si me v to luknjo kakor ovco v klavnico . . . je nekoč očitala materi.

– Če je zate dobro vpeljana obrt klavnica, kaj pa naj rečem o sebi, ki me je mati praznih rok poslala služiti v neznani svet? Pa je nisem pitala s klavnico . . . Klavnica je v tebi sami, v tvojem značaju!

Materina beseda je ni dvignila, le zakrknila. S temno senco na duši se je na videz vdala usodi in se naravnost strastno zagrizla v delo brez počitka. Boj s seboj in upornost proti sebi naj bi se razcvetela v nekakšno vrlino, ki je nima nihče, in to si je želela nositi skrito pri sebi kakor talisman na veržici.

Spremenjena v stroj, brneč dan in noč, se je omožila mimogrede, kakor stopiš med nalivom pod najbližji napušč, če si brez dežnika. Tako mimogrede je rodila dva sinova; rastla sta mimo nje in jo tudi imela za mater mimogrede . . . Za medsebojnost, za toplino in čustva ni bilo prostora in časa – njen imperativ je bilo garanje in njena uteha drevesa, ki umirajo stoje.

Nekega dne je osupla spoznala, da je pozabila v družino pognati korenine. Poskusila je naknadno – zaman, zakaj zemlja je otrdela ko kamen. Ne, svet ni toliko razdeljen v dvoje premoženjskih bregov, kolikor v breg srečnih in v breg nesrečnih. In ona je pahnjena na tega drugega!

Janja-zdravnica jo je vsa leta redno obiskovala, tudi brez povabila – če bi morala čakati nanj, bi dobila občutek, da nima več doma. Poleg obližka ji je pri-

našala še polne oči sončne vedrine, in ta je Darjo ščemela v mrko srce; peklo jo je, ker so Janjine korenine v domu še žive, njene pa so že zdavnaj odmrle. Manj hudo bi ji bilo, če ne bi prihajala, zlasti če je takoj po prihodu planila v delavnico s ponudbo za dober dan: Rada bi ti pomagala, ker imaš večno zadrego – daj mi kakšno delo!

– Hvala, bom že sama! Se mar s tem odkupuješ?

– Ne, saj se ne morem, samo rada te imam . . .

To, da ji sestra ni vračala hudega s hudim, ji je besnilo zločeste celice v tumorju duše. Nehotena mrznja je postala netivo za nastajanje novih. Šele zdaj na bolniški postelji je spoznala, da je imela mati prav: klavnica je v njenem nesrečnem značaju, zdravilo je drugje, ne v poklicu – Janja bi ostala smejavka tudi kot perica. Kam si gledala, Darja?

Naslednjega popoldneva si je zaželela sestrinega obiska, a je ni bilo. Čutila se je kaznovano za prejšnji dan, ko jo je tako hladno sprejela. Pa saj ji tudi ne manjka priprav za sveti večer . . .

Znočilo se je. V bolniški sobi je gorela samo stenska svetilka in pripomogla bolnicam, da so se prepustile vsaka svojim mislim, kot da so predčasno pospale. Darja je segla v žepek po Janjin medaljonček in ga znova ogledovala. V medli luči se je svetlikala nežna reliefna kontura Deteta v jaslicah, objemajočega križ.

– Saj nisem sama na sveti večer . . . ji je misel z neznano toploto oblivala srce, kot da ni že tisočkrat poslušala o križu, ki nas lahko čudežno prestavlja z brega nesrečnih na drugi breg. In prvič v življenju je poljubila nekaj neživega.

Pogreznjena v misli ni opazila, da so se odprla vrata in se je nekdo približal njeni postelji. Bila je Janja.

– Prinesla sem ti košček svetega večera . . . Samo ne vem, če sem ti res dobrodošla?

– Ne moreš si misliti, kako sem te vesela, in tegale tu . . . je odprla dlan z medaljončkom.

– Res?

– Zakaj ti nisem vsaj malo podobna? Ves čas že premišlujem, zakaj moram toliko trpeti, da se premaknem za en sam milimeter proti svetlobi . . .

Potegnila si je odejo čez glavo in kljub premagovanju presunljivo zajokala. Janja je čutila, da mora molčati in tolažbo prepustiti Tistemu v sestrični dlan. Držala jo je za roko, drgetajočo pod odejo. Vedela je, da je ta drget skrivnostni radij, sevajoč v Darjin tumor zdravje in mir.

Božična Idila v rodni domovini

NAJ VAM
NOVOROJENO
DETECE
PODELI
OBILICO
BOŽIČNIH
MILOSTI
IN VAS OBILO
BLAGOSLAVLJA
V LETU 1985 –
TO ISKRENO ŽELITA
SODELAVCEM
IN NAROČNIKOM
UREDNIŠTVO
IN UPRAVA "MISLI"

Nimamo prostora!

P. P.

SAMO teden dni je bilo še do božiča. Padlo je veliko snega in hud mraz je pritisnil.

Komaj je mati podkurila za zajtrk, ko je močno potrkalo na okno. Spogledali sva se: Ob tej zgodnji uri?

Ko sva odprli vežne duri, je brez besede vstopil postaran mož z dolgimi brki, na katerih so bili primrznjeni curki ledu. Brez pozdrava, brez besede se je vsedel k ognjišču. Odprl je vratca štedilnika, sezul –kot bi bil doma – čevlje in nogavice ter porinil na pol ozeble noge skoraj v ogenj. Ni mu bilo do govorjenja, le v pretrganih stavkih je spravil iz sebe, da je sinoči v megli zašel. Po dolgem tavanju v snegu je končno ugledal veliko hišo. Ko so se na njegovo trkanje vrata na pol odprla in še preden je zaprosil, naj ga pustijo pod streho, se je oglasil ženski glas: "Mi nimamo prostora! . . ." Ni več silil, ko so se vrata zaprla. In tudi ni iskal prenočišča drugod. Prenočil je v nekem seniku sredi polja. Ko je v jutru čul s ceste konjske zvonce, se je podal proti vasi, ki je v gosti megli zvečer ni mogel videti.

Zelo nerad je prezeblil stavec sprejel skodelico vro-

čega mleka in ga počasi posrebal. In kakor je prišel, je tudi odšel: molčeč, zagrenjen, razočaran nad sočlovekom . . .

Res nekaj čudnega je včasih v nas ljudeh. Tako hitro nam je na jeziku besedica: "nimam, nimam časa, ne morem" . . . Morda pa le ni čisto tako, vsaj vedno ne, da nič nimamo in da prav nič ne moremo pomagati?

Kljub dobro organizirani socialni oskrbi je danes toliko pomoči potrebnih. Srečavamo jih. Saj ne prosijo vedno gmotne pomoči. Osamljeni trkajo na vrata našega srca s prošnjo za prijazno, toplo besedo, za bratski smehljaj. Samo, da bi jih hoteli poslušati in že bi se ogrelo srce, ki morda že dolgo ni čulo dobrotne, razumevajoče besede. Ne bojmo se ubogih, betežnih, starih ljudi! Vsi ti so Jezusovi posebni mali bratje. V taki družbi, v takem okolju sta v sveti noči bila tudi Jožef in Marija ter z njima sveto božje Dete.

Bodimo pozorni na trkanje ubogih! Morda nas ravnob njih čaka najlepše božično doživetje . . .

Te navduševalne vrstice so tudi informativnega značaja. Iz citatov – razen Gregorčičevega znanega verza – diha naša narodna poglihanost in plašna vdanost, občutek nemoči, ki jo je narodu vtisnila štiridesetletna diktatura. Od početka Akcije menim, da je treba računati tudi na to hibo naših ljudi, tudi po svetu. Akcija je vredna sodelovanja, zbiranje imen pa po mojem mnenju ne bo uspešno in ne bo prikazalo resnične narodove volje. - Ur.

ZADNJE mesece smo brali v Mislih o Zvezi Slovenske Akcije, ki brani in želi ohraniti narodu, kar je slovenskega, v prvi vrsti seveda jezik. Zato pa Akcija pobira podpise po svetu in celo doma, s katerimi naj bi podprli zahtevo pri oblasteh doma in pred svetom, da ostane Slovenija slovenska.

Precej odziva je bilo od vseh strani.

Iz Slovenije nam pišejo: "... Ali naj podpise v Avstralijo pošiljam? To bi bilo nekakšno glasovanje, da hočemo ostati Slovenci, čeravno je to naša dolžnost in pravica, pridobljena s krvjo. Že od leta 1945 so nas vzgajali in tudi sedaj vzgajajo mladino na tak način, da je večina ljudi indiferentna za vero in narodnost. Žal je tako. In kako naprej? Izdana so 'programska jedra': bodo se izvajala. Bilo je o tem veliko pisanja, ali svet pri nas je sekulariziran, nedovzet, razen redkih, ki pa so neopazni. Šola dela svoje. Bodočnost je v mladih, todaj kaj, ko se vsak le za sebe briga. Skozi stoletja so se nam godile krivice, a ob vsakem uporu smo/so upali v boljši čas, ki pa še danes ni dosežen. Ostaja idejna borba, ki pa pri nas ne pride do izraza, v kolikor sploh obstoja ..."

Iz Nemčije pa vse bolj plašno, proseče: "... Oblasti v domovini ne bodo dovolile zbirati podpisov za Akcijo, ker bodo to smatrali kot 'protidržavno akcijo'. Zastonj je komunistom dopovedati, da ne gre za politično zadevo, da je to samo splošno slovenska stvar. Če bi kdo v domovini hotel to akcijo podpreti in pobirati podpise, ga bodo kratkomalo zaprli. Državni tožilec in sodniki se ne ozirajo na zakone, temveč kar jim partija ukaže. Govoril sem z neko ženo, ki pravi, da bi sama že podpisala, Slovenci, ki živijo tukaj v Nemčiji na začasnem delu, pa ne bodo. Bojijo se, da bi jih doma zaprli, ko pridejo čez mejo. Ker je med našimi ljudmi v Nemčiji polno Udbinih obveščevalcev, bi doma takoj zvedeli, kdo je dal podpis. Tako mi je rekla ta žena, kar so tudi drugi potrdili. Najhujše je to, da v domovini režim onemogoči vsako akcijo. Pa ne samo v domovini, temveč tudi pri tistih Slovencih, ki živijo po Evropi. Mislim, da smo kot narod v tako težkem položaju, da nas samo Višja Sila lahko še reši ..."

Ne samo v Nemčiji, ampak tudi v Avstraliji, kakor izgleda, nismo popolnoma prosti strahu. Toda ali je potreben? Vprašam: česa naj bi se bali in kdo naj bi bil proti nam, ko vsem želimo dobro?

Še nikoli v svoji zgodovini ni bil naš narod tako ponižan, kakor je danes. Celo izjava Josipa Vidmarja "Boj za pravico biti Slovenec" je pohlevna. Ta je na televizijski oddaji dne 3. septembra letos uredniku oddaje Sandiju Čolnarju v odgovor med drugim povedal tole: "Dejstvo je, da smo nemara edini narod na svetu, ki se povsem po nepotrebnem še sprašuje, ali ima pravico biti Slovenec ali ne. Vzemite Baske in Katalonce v španski državi, mi pa se moramo skupaj z vsemi narodi in narodnostmi Jugoslavije bti za tisto, za kar smo se odločili v N.O.B., ker drugače samoupravne socialistične Jugoslavije ni."

Spraševalec: "Ne bi rad, da bi bil ta razgovor intoniran tako, kot da je sedaj v Sloveniji za slovenstvo nekakšna kriza, alarmantna situacija. Ne, tega ne misli nihče ... - Vidmar: "To tudi ni potrebno. Ali se vam zdi, da je? Ne, mislim, da to ni potrebno, ker situacija ni alarmantna. Je pa odraz neke naše usode (?), ki je pač trajna v tem narodu, ki nas trajno opozarja na naše nacionalne dolžnosti, kot na moralne obveznosti do lastnega življenja."

Spraševalec: "In vedno pričakuje, da se bo v vsaki generaciji pojavilo toliko Slovencev, ki bodo pripravljene in sposobne braniti to idejo." - Vidmar: "Mislim, da bo tako. To je naravni postulat našega življenja."

Omenja torej Baske in Katalonce. Ti so odločni in vedo kaj hočejo. Mi pa se še sprašujemo, ali smemo podpisati, kaj smo ...

Jasno je, da bomo morali posamezniki v domovini in izven nje reševati, kar je še slovenskega v Sloveniji. Podpore iz državne blagajne ne bomo dobili, oboroženih zaveznikov nimamo. Ostane samo še Nebo in volja do dolžnosti. Zavest, da smo napravili svojo narodno dolžnost, nas bo krepila.

"Nihče pri Akciji ni najbolj važen. Vsi Slovenci smo toliko važni, kolikor dobrega naredimo," je izjavil Ivan Kobal, začetnik in tajnik Akcije. Važnost je v tem, da smo most, preko katerega pridejo znanjci, ko se zbude iz hipnotične omotice opranih možgan. "Šola je opravila in še opravlja svoje," pišejo iz domovine.

Naj končam z vzpodbudnimi besedami Simona Gregorčiča:

NA DELO TEDAJ, KER RESNOBNI SO DNOVI,
A DELO IN TRUD NAM NEBO BLAGOSLOVI!

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

BOŽIČNO DEVETDNEVNICO bomo opravili v Merrylandsu od 16. decembra pa do božične vigilije, v ponedeljek 24. decembra. Med tednom bo združena s sveto mačo ob sedmih zvečer, ob nedeljah pri maši ob 9.30. Rojakom, ki se devetdnevnice ne morejo udeležiti, priporočamo, da jo opravijo sami v svoji farni cerkvi, ali pa vsaj doma pri večerni molitvi.

ZAKRAMENT SPRAVE – božično spoved lahko opravite med devetdnevnico, na adventne nedelje pred mašo (smo v spovednici že tričetrt ure prej), na sveti večer eno uro pred polnočnico in na sveti dan pred osmo mašo. Kjer imamo slovenske maše izven našega središča, spovedujemo pol ure pred bogoslužjem. Ostali rojaki naj se potrudijo opraviti božično spoved v avstralski cerkvi.

BOŽIČNE MAŠE V SYDNEYU: V Merrylandsu bo na sveti večer opolnoči **slovesna polnočnica** (bo v dvorani, da bo več prostora), pri kateri prepeva mladinski zbor "Zarja". Ob osmih zjutraj na sveti dan bo maša (v cerkvi) z ljudskim petjem, ob 9.30 slovesna maša s petjem mešanega zbora, ob enajstih pa še ena maša, pri kateri bo prepeval otroški zbor. Na praznik sv. Štefana (sreda 26. decembra) je sveta maša ob 9.30, kakor ob nedeljah, ostale dneve do nedelje po božiču pa ob sedmih zvečer.

NEDELJA SVETE DRUŽINE je 30. decembra. Ta dan obhajajo v domovini izseljensko nedeljo. Škof Lenič bo maševal na Brezjah za vse izseljence, škofa Kramberger in Smej pa v Murski Soboti. K tem mašam se bodo zbrali izseljenci iz raznih krajev Evrope, ki bodo prišli za praznike domov, in pa številni člani družin, ki imajo sorodnike v zdomstvu. Še mi

se jim pridružimo v duhu in v isti prošnji: za ohranitev vere in narodnosti vseh, ki so raztreseni po vsem svetu.

NA NOVO LETO bo pri nas praznična služba božja ob 9.30, ko bo prepeval mešani zbor; in ob sedmih zvečer, ko bo pel mladinski zbor "Zarja".

RAZGLAŠENJE GOSPODOVO je letos na nedeljo (6. januarja) z mašo po nedeljskem urniku. Isto velja za ostale nedelje.

WOLLONGONG ima božično polnočnico v slovenski cerkvi (Fig Tree). Naslednja maša tam bo na novo leto (torek 1. januarja) ob štirih popoldan (torej eno uro prej kot običajno!), nato spet na nedeljo 6. januarja (ob petih!) ter redni mesečni maši na drugo in četrto nedeljo, 13. in 27. januarja. Na redne nedelje, ko imamo tam sveto mašo, ima tamkajšnji mladinski zbor eno uro pred bogoslužjem pevsko vajo.

CANBERRA: slovenska maša bo v nedeljo 16. decembra ob 11.30, na božični dan in na novo leto pa ob šestih zvečer. Naslednji maši bosta 20. januarja in 17. februarja, obakrat ob 11.30. Prilika za spoved.

WAGGA-WAGGA pride na vrsto na isto nedeljo kot Canberra, 16. decembra, ob šestih zvečer. Maša bo na običajnem kraju: sestrška kapela na Mt. Erin.

NEWCASTLE ima slovensko službo božjo na nedeljo po božiču, 30. decembra. Čas in cerkev kot vedno.

BRISBANE: Ker g. župnik Vlado Zupančič ni mogel dobiti nadomestitve, je moral za enkrat odpovedati obisk Avstralije. Brisbane bo zato obiskal duhovnik iz Sydneya: slovenska maša bo na božični dan ob šestih zvečer, St. Mary's, South Brisbane.

ZAHVALA VSEM, ki ste nam poslali novembrski dar in imena pokojnih, ki smo se jih ves mesec spominjali pri svetih mašah.

KONEC LETA se približuje. Rad bi se zahvalil vsem rojakom za sleherno pomoč, ki so jo nudili našemu verskemu središču v tem letu. Hvaležni smo tudi vsem, ki molijo za naš napredek. Enako vsem, ki sodelujejo pri bogoslužju z orgljanjem, petjem, branjem, pobiranjem darov; dalje vsem, ki prispevajo v razne namene našega središča: za misijone, za lačne, za gradnjo cerkva v domovini itd. Priznanje zaslužijo vsi, ki nam pomagajo pri nedeljski prodaji peciva, skrbe za našo stojnico, pomagajo pri piknikih in prireditvah, pri čiščenju cerkve in dvorane, pri skrbi za dvorišče in prostora okoli cerkve; pravtako vsi, ki nam prinašajo hrano, pomagajo pri nakupovanju, skrbe za sveže rože in krašenje naše cerkve ter razna

druga opravila v cerkvi, dvorani in sestrski hiši, pomagajo pri pisarniških poslih . . . In še bi lahko našteval. Vseh dobrotnikov se bomo zlasti spominjali v molitvah, še posebej pa jih bomo vključili v maše za praznike. Bog povrni vsem!

POROKE – **Cvetka Knap**, Surfers Paradise, Qld., rojena v Melbournu v družini Karla (po rodu iz vasi Mahneti pri Cerknici) in Frančiške r. Prisanlan (iz Meliš v Zgornji Savinjski dolini) in **Ken Beckar**, rojen v Toowoombi, Qld. Priči sta bila John in Peter Beckar. – St. Vincent's, Surfers Paradise, 27. oktobra 1984.

Majda Penca, Weston A. C. T., hči Mirota (iz Smolenje vasi) in Milke r. Osojnik (iz Prečne na Dol.) in **Robert Taylor**, iz Kiama, N. S. W. Priči sta bila Peter Richardson in Kati Medved. – Cerkev sv. Janeza Vianeja, Waramanga, A. C. T., 10. novembra 1984.

Diana Janja Meznarič, Guildford, hčerka Janeza (iz Bukovice pri Ptujju) in Marinke r. Završnik (iz Hrušice pri Jesenicah) in **Eric Priem**, rojen v Fairfieldu v holandski družini. Priči sta bila Raymond Wilson in Debbie Webster. – St. Patrick's, Guildford, N. S. W., 10. novembra 1984.

Vsem novoporočencem iskrene čestitke in obilo blagoslova v bodočnosti!

POKOJNI – Za dva smrtna primera v Queenslandu smo šele zdaj zvedeli:

Dne 4. oktobra letos je v Brisbanu (Auchenflower) umrla zaradi možganske kapi **BOŽENKA DEKLEVA** r. Tomaša. Luč sveta je zagledala v Splitu 10. maja 1929. V Avstralijo je prišla v januarju 1961. Dne 13. maja istega leta se je poročila s Pavlom Dekleva. Zdaj poleg njega zapušča tudi sina Pavla in hčerko Boženko, v domovini pa še pet sester. Pokojnica je bila skrbna žena, mati in gospodinja. Pred petimi leti je imela dve operaciji in od takrat ni bila več trdnega zdravja.

Dne 5. oktobra letos pa je v Innisfail, Qld., zaključil tragične smrti življenje naročnik Misli, **MARIO KRANJC**. Po rodu je bil iz Postojne in star 51 let. Ko je bil še doma, je imel veliko veselje do pritrkavanja v domači cerkvi. V Avstralijo je prišel okrog leta 1952. Pred leti je v Mislih objavil članek o pritrkavanju in tudi sicer od časa do časa kaj poročal. Rad si je kratil čas z branjem. Žal se je zadnji čas oglašala živčna bolezen in ni bil več priseben. Vogrinčičevi so na njegovo prošnjo poskrbeli za njegov pogreb. Krsto so nosili štirje Slovenci in dva prijatelja Italijana, obrede pa je opravil tamkajšnji župnik Father Peter Tangay O. S. A. Pokojnik zapušča v Postojni še starše in enega brata.

V bolnišnici v Liverpoolu (Sydney), je 20. novembra ponoči umrl rojak **JOŽE ČEBOKLI**. Pokojnik je bil rojen 4. februarja 1921 v Stanovišču (Breginj) v

družini Jožeta in Jožefine r. Filipič. Dne 13. februarja 1950 se je v Neaplju poročil v Olgo Gorjup, po rodu iz Srednjega pri Kanalu. V juniju 1951 sta prišla s hčerko Marijo na ladji "Castel Bianco" v Avstralijo. Petindvajset let je bil zaposlen pri podjetju Hardy v Camelia, zadnji dve leti pa že v pokoju. Resno bolan je bil le zadnje štiri mesece. V bolnišnici je bil nekaj tednov, kjer so mu skušali z operacijo podaljšati življenje. Žal je bolezen že tako napredovala, da ni bilo več pomoči. S prejemom svetih zakramentov je lepo pripravljen in vdan v božjo voljo odšel s tega sveta. – Pogrebna maša je bila v cerkvi Srca Jezusovega v Cabramatti v petek 23. novembra, pokopan pa je bil na livadnem pokopališču v Lepingtonu. Pokojnik zapušča poleg žene Olge še hčerko Marijo, poročeno s Samom Castrupi, sina Ludvika, poročena s Sue Burton ter sina Borisa, poročena z Vicky Vethel.

Vsem sorodnikom dragih pokojnih naše iskreno sožalje!

ROJAKE PO QUEENSLANDU je obiskoval proti koncu oktobra in v prvi polovici novembra p. Ciril. Prepotoval je preko osem tisoč kilometrov in obiskal vse kraje, kjer je vsaj nekaj naših rojakov. Kjer je bilo mogoče, jih je zbral tudi okrog oltarja k slovenski službi božji. Povsod so ga z veseljem sprejeli. Tam je obisk duhovnika redkost, zato ga znajo ceniti, ko je med njimi. Vsem hvala za gostoljubnost. Enako zahvala Visočnikovemu Damijanu, ki je s p. Cirilom delil napore za volanom.

RAZSTAVA ROČNIH DEL na nedeljo 2. decembra in naslednja dva dni, je pritegnila k sodelovanju 42 rojakov in rojakinj, ki so razstavili svoje izdelke. Prireditev je odprl senator Miša Lajovic. Največ obiskovalcev je bilo v nedeljo, nekaj tudi v ponedeljek. Zahvala vsem, ki so prispevali toliko lepega, od vzenin do dragocenih gobelinov. Vso težo priprave razstave je nosil p. Ciril, pridno pa mu je pomagala Judy Šajn.

TABORJENJE NA MORJU v Bundeena bo organiziralo letos naše versko središče od 21. do 25. januarja. Prijave naše mladine sprejemamo dokler ne bodo vsa mesta zasedena. Cena za stanovanje je 25 dolarjev, za hrano 23 dolarjev, skupno torej 48 dolarjev. Popust ima vsak drugi in nadaljni udeleženec iste družine: za te je cena 44 dolarjev.

P. VALERIJAN

POROČILO OZNE ("Notranja uprava" je moderno ime zanjo) o varnostno politični situaciji v Sloveniji je kaj zanimivo. Ni dolgo tega, ko ga je ponatisnila "Borba". Med drugim beremo: "Republiški sekretariat za notranjo upravo opozarja, da nekateri kritiki in nezadovoljni posamezniki v Sloveniji vse pogosteje promovirajo s pamfleti o stalinizaciji političnega sistema, o zlorabi Zveze komunistov, o 'nezakonitih' procesih itd. Vse več je tajnega dogovarjanja, da se javne razprave in iniciative izkoriščajo za pridobivanje širšega kroga somišljenikov. Postavke in ocene, ki jih poedinčijo širijo v slovenskem prostoru in izven njega, se zelo malo razlikujejo od postavk in ocen v propagandnih glasilih politične emigracije in drugih nasprotnikov našega družbenega sistema v inozemstvu . . ." Dalje pravi poročilo, da so svojo dejavnost povečali tudi separatistično orientirani posamezniki v Evropi in sosedstvu, ki ocenjujejo, da je "režim z domovini potisnjen v pat-pozicijo" in "da je nastopil čas, da se more preko inozemske literature vnesti v slovenski prostor liberalne in nacionalne ideje".

INFLACIJA je v Sloveniji v zadnjem septembru dosegla 54,5%, v vsej Jugoslaviji pa 56,7%. V istem mesecu so v Sloveniji poskočile cene za 4,6%, v Jugoslaviji pa za 5,4%. Podobno je, da je tudi v tem merilu Slovenija — država v državi.

PO STATISTIKI o vinogradništvu na Slovenskem bi moralo biti v Sloveniji 21.359 hektarov vinogradov, v resnici pa jih je komaj nekaj več od 18.000. V prejšnjem stoletju jih je bilo 52.000, pred drugo svetovno vojno pa 39.000. Danes slovenski vinogradniki pridelajo okoli 700.000 hektolitrov vina, poraba pa se je v zadnjih letih precej zvišala. Po statistiki pride danes v Sloveniji na prebivalca 64 litrov vina, v resnici pa naj bi bilo poprečje že okrog 90 litrov letno na osebo. To pa je triinpolkrat več od jugoslovanskega poprečja, a Slovence uvršča kar v svetovni vrh. Prikaže nas torej zelo "žejne" in nam ni ravno v čast. Kaj smo res narod pijancev?

Računajo, da bo leta 1985 Slovenija pridelala 115,7 milijonov litrov vina, leta 2000 pa okrog 150,9 milijonov litrov. V istih dveh letih naj bi imela zmogljivost vinskih kleti 100,5 in 120,6 milijonov litrov, površina vinogradov pa bo narasla na 23.159 oz. na

25.159 ha. Tako vsaj pravi kompjuter, kaj bodo v bodočnosti rekle "pridne" ali "lene" roke, bomo pa videli prihodnje leto in pa leta 2000, kdor ga bo dočkal. . .

TRŽAŠKA OBČINSKA UPRAVA je nedavno z odločbo postavila namesto dosedanjih dvojezičnih občestne znake samo v italijanskem jeziku. Seveda je to izzvalo protest zamejskih Slovencev. Prebivalci Trebč pri Trstu in okoliških mest, kjer je prebivalstvo v večini slovensko, so se zbrali k protestni manifestaciji proti zmanjševanju narodnostnih pravic. Zahtevali so uresničevanje mednarodno sprejetih obveznosti do slovenske narodne skupnosti v italijanski državi.

Stara pesem se ponavlja . . . In se bo zelo verjetno še. Pa tudi slovenski glas ne sme umolkneti. Zal se oglašja več ali manj le v zamejstvu, v matični domovini pa ne dobi posebne opore.

PREŠERNOVA ZDRAVLJICA — "Žive naj vsi narodi . . . — je obhajala letos že 140 let. Za to priliko je medaljer Stane Dremelj iz Radovljice izdelal medaljo z novim Prešernovim portretom in z verzom iz Zdravljice na drugi strani. Razstavil jo je v preurejeni nekdanji kašči v Ribičevi hiši na Vrbi in ji dodal še razna druga dela — medalje, plakete, kovance in značke — s portreti A. T. Linhart, Prešernovega prijatelja Matija Čopa, njegove ljubezni Primčeve Julije in pisatelja Franca Saleškega Finžgarja.

DEVETDESETLETNICO ustanovitve je praznovala nedavno Kmetijska zadruga v Vipavi. Iz majhne vinarске zadruge se je v teku desetletij razvila ena izmed nosilcev današnje kmetijske proizvodnje v Sloveniji. — Ob takemle poročilu si človek nehoti misli: torej je le že marsikaj obstajalo na zadrugnem polju — tudi pred letom 1945 in "novo stvarnostjo". Običajno je pri vsaki zadevi poudarek tako naglašen kot da pred to letnico ni bilo v našem narodu prav ničesar, razen tlake in izžemanja . . .

SPOMINU svojega rojaka je posvetila ajdovska župnija na Dolenjskem nedeljsko popoldne 18. novembra. Z nadpastirjem dr. Šuštarjem v svoji sredi so slavili dve obletnici božjega služabnika, našega svetniškega kandidata dr. Janeza Gnodovca: 60-letnico njegovega škofovskega posvečenja in pa 45-letnico njegove blažene smrti. Dr. Gnidovec je bil rojen v Velikem Lipovcu, naselju ajdovske župnije. Postal je duhovnik, nato lazarist ter končno misijonski škof v Makedoniji in na Kosovem (1924 — 39). Umrli je v sluhu svetosti v Ljubljani 10. januarja 1939, popolnoma izčrpan od naporenega misijonskega dela, kateremu je žrtvoval brez vsakega pridržka svoje zdravje in najosnovnejše udobnosti življenja.

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V vseh večjih mestih Evrope, Amerike in Kanade imam poleg poslovnih tudi prijateljske zveze, kar izdatno pripomore, da je potovanje prijetnejše. — Če me slučajno ni v agenciji, vprašajte za GABRIJELO, lahko ji pa tudi telefonirate na telefon agencije: 329-6833.

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833 . — Consultant DR. J. KOCE

KER PRIHAJA REVIJA "JANA" tudi v nekatere naše družine po Avstraliji, je prav, da tudi MISLI objavijo Izjavo o intervjuju naslovnega škofa in profesorja Teološke fakultete v Ljubljani z oddelkom v Mariboru dr. Vekoslava Grmiča v "Jani" št. 46 z dne 14. novembra 1984. V javnost je dal Izjavo v imenu vseh slovenskih škofov (razen dr. Grmiča seveda) nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar dne 19. novembra letos in se glasi takole: "Slovenska pokrajinska škofovska konferenca izjavlja, da so trditve in mnenja v intervjuju 'Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal' v Jani št. 46/1984 v več bistvenih vprašanjih, ki zadevajo zakonsko in družinsko življenje, posebno še splav, način urejanja spočetja in spolno življenje izražena tako, da niso v skladu s krščansko etiko in naukom katoliške Cerkve. Prav tako ne ustrezajo pastoralnim smernicam cerkvenega učiteljstva. Sprašujemo se, kako so take izjave združljive z lojalnostjo in zvestobo duhovniškemu poslanstvu v katoliški Cerkvi in cerkveni službi profesorja na teološki fakulteti. Upravičenost in utemeljenost očitkov na račun Cerkve prepuščamo presoji bralcev, ki razmere poznajo. Slovenski škofje — prepričani smo, da z nami tudi duhovniki in drugi verniki — globoko obžalujemo, da katoliški teolog, duhovnik in naslovni škof v takem duhu in na tak način govori o težkih in pomembnih vprašanjih. Bojimo se, da stališča, ki jih prinaša intervju, način reševanja zapletenih vprašanj in njegovo utemeljevanje povzročajo pri vernih ljudeh pohujšanje, zmedo in moralno škodo. Pri tem pa se zavedamo upravičenosti in potrebe odkritega obravnavanja tega področja. Zato po svojih močeh in v zavesti odgovornosti škofje, duhovniki, pastoralni delavci, starši in vzgojitelji skušamo izpolniti svojo nalogo."

Žalostno je to poročilo, ki odkriva težko rano na telesu Cerkve na Slovenskem. Ni prvič, da je dr. Grmiča zaneslo v razgovoru z novinarji. Čudno slep je, da ne vidi, kako ga izrabljajo in so protiverskemu re-

zimu njegove izjave zelo pogodu. Je pač škof, četudi je šel "na svoje" — v zagrenjenosti, ko ni bil imenovan za mariborskega škofa. A ravno po tem razvoju je očitno, kako prav je imel Rim, da je za mariborsko stolico izbral drugega. — Sem slišal, da doma dobri verniki mnogo molijo zanj, da bi spregledal. Še mi se jim pridružimo — več bo vredno kot pohujšanje.

DVOJČICI IZ EPRUVETE — tudi v Ljubljani. Dne 5. oktobra sta zagledali luč sveta in kot prvi začeli serijo slovenskih otrok, ki so spočeti izven materinega telesa. Zdaj pričakujejo še en par dvojčkov in štiri enojčke — je pa že tudi 295 žensk, ki čakajo na ta nenaravno spočet zarodek. Po poročilih so pričeli v Ljubljani s temi poizkusi lansko leto meseca maja.

RADENSKA mineralna voda Tri srca je skoraj slučajno našla nov trg in sicer na Japonskem. V Osaki namreč živi slovenski kipar Alojz Jerčič. Pri slovesnosti odprtja novega ateljeja je gostom med drugim serviral tudi šest litrov te slovenske mineralne vode — in od tu naprej je začelo zanimanje za komercialno razpečevanje. Računajo, da bo izvoz na Japonsko že prihodnje leto presegel 200 tisoč steklenic.

STRELA pa po Sloveniji rada seka. V letošnjih mesecih juniju, juliju in avgustu je po Sloveniji zanetila kar štirideset požarov. Največ je primerov pri gospodarskih poslopih, nato pridejo kozolci. Med zadetimi hišami pa je všteta tudi ene cerkev, v katero je tresčilo.

BOŽIČ je v Sloveniji že vse od konca vojne in komunističnega režima delovni dan. Koliko delavcev je ta dan na delu, je seveda drugo vprašanje. A kljub vsakoletnim protestom kar nič ne kaže, da bi oblast pustila želji velike večine ljudstva. In spet bodo po Sloveniji poslušali nadškofove čestitke preko tržaškega radia, ko Radio Ljubljana ne sprejme nič verskega.

Njegovo ime bo ostalo vekomaj

LETOS smo v MISLIH na teh straneh "Božje besede" doslej od blizu spoznali deset psalmov. In ob njih smo verjetno lahko ugotovili, da izražajo psalmi vso lestvico človeških izkustev in razpoloženj, od mračne potrtosti do prekipevajočega veselja. Zraščeni so sicer s posebnimi okoliščinami, a so vendar nadčasovni in zato med najbolj priljubljenimi in najbolj brani svetopisemskimi knjigami. Tudi danes nas prevzamejo ista čustva, vznemirjajo ista temeljna življenjska vprašanja, v stiski kličemo in molimo k istemu Bogu kot nekdanji psalmisti. Prav lahko se poistimo z njimi. Njihovo močno in vztrajno veto ter globino njihove ljubezni do Boga doživljamo kot vzpodbudo in hkrati očitek nam samim.

Bližamo se čudovitemu prazniku rojstva Gospodovega – b o ž i č u . Zastavil bom zato le na videz malo čudno vprašanje: Kaj pa pravijo psalmi o Kristusu – in – ali sploh moremo govoriti, da te starozavezne pesnitve že pojejo o Kristusu?

Prvi pomen psalmov je treba vselej iskati najprej v njihovi neposredni zgodovinski sredini. Vendar pa ta ne izčrpa njihovega pomena. Ko prebiramo psalme, se nujno zavemo, da imajo nekateri psalmi ali določene vrstice v njih še globlji in bolj oddaljen pomen. Mesija sicer ni omenjen po imenu, vendar je njegov lik naznačen v njih, kot so spoznali poznejši rodovi Judov. Novozavezni pisatelji pa so te vrstice takoj naobrnil na Jezusa kot Mesija.

Zlasti nekateri "kraljevski psalmi" (posebno psalm

O BOG, daj modrost
Naj pravično vlada svo
Po vsej deželi naj živi

Varoval bo pravice ub
Častili ga bodo, dokle

Blagodejen bo kakor
V njegovih dneh bo c
Vladal bo od morja d
Pred njim bodo pokle

Vladarji zahoda mu bo

Klanjali se mu bodo v

Reševal bo uboge, ki vpijejo k nj

S slabotnimi bo imel usmiljenje,
Osvobodil jih bo krivice in nasilj

In živel bo in darovali mu bodo z

Celo na planinah mu bo uspevalo
Množili se bodo prebivalci po me
Njegovo ime bo ostalo vekomaj,
V njem bodo blagoslovljeni vsi ro
Hvaljen bodi, Gospod, Bog naših
Hvaljeno bodi njegovo veličastno
njegove

2; 72; 110) slikajo idealnega kralja, duhovnika in sodnika, kakršen ni bil noben izraelski kralj. Samo Mesija združuje te službe v večnem, vesoljnem kraljestvu miru in pravičnosti, ki ga imajo pred očmi psalmisti.

Nekateri psalmi opisujejo človeško trpljenje na način, ki daleč presega običajno izkustvo – izkazal se je kot izredno natančen opis dejanskega Kristusovega trpljenja. V moči božjega navdihla so psalmisti izbirali besede in podobe, ki so zadobile pomen, ki ga še sami niso mogli povzem razumeti. Najbolj osupljiv je psalm 22, ki ga je molil Jezus, ko je visel na križu. Primerjaj vrstico 17 z Jn 20, 25; v. 19 istega psalma z Mr 15, 24. Glej tudi psalm 69,22 in Mt 27, 34. 48.

Božja beseda

emu maziljencu, daj mu čut za tvojo pravičnost.
ljudstvo in po pravici presoja uboge.
stvo v miru,
po hribih in dolinah naj se razliva pravičnost.
h, pomagal potrebnim, izkoriščanja odpravljaj.
o sijalo sonce,
in spoštovali ga bodo, dokler bo luna na nebu.
za travnike, kakor vode, ki namakajo zemljo.
la pravičnost, povsod bo mir, dokler ne ugasne luna.
orja, od vzhoda do zahoda.
ali prebivalci puščave,
klanjali se mu bodo njegovi nasprotniki.
dajali darila,
darove mu bodo prinašali voditelji vzhoda.
blastniki zemlje, vsi narodi mu bodo služili.
gal bo tistim, ki nimajo pomočnika.
ogim bo rešil življenje.
pustil, da bi se nedolžna kri prelivala.
in kadila;
bodo zanj in ga vedno blagoslavljali.
o, na visokih gorah bo raslo klasje.
kot se širi plevel po njivah.
ova slava, dokler bo sijalo sonce.
vi, vsi narodi ga bodo blagorovali.
stov, samo on dela čudeže.
e na veke,
ve bodi polna vsa zemlja, amen, amen.

PSALM 72 (71)

Novozavezni pisatelji pa še mnoge druge odlomke iz psalmov nanašajo na Jezusa kot Mesija:

Ps 2, 7: "Moj sin si": Apd 13, 33.

Ps 8, 7: "Vse si podvrgeel njegovim nogam": Heb 2, 6 - 10.

Ps 16, 10: "Ne boš me pustil v kraljestvu mrtvih": Apd 2, 27; 13, 35.

Ps 22, 9: "Naj ga reši": Mt 27, 43.

Ps 40, 8 - 9: "Spolnjevati tvojo voljo me veseli": Heb 10, 7.

Ps 41, 10: "Celo moj prijatelj . . . je dvignil peto zoper mene": Jn 13, 18.

Ps 45, 7: "Tvoj prestol je na vekov veke": Heb 1, 8.

Ps 69, 10: "Gorečnost za tvojo hišo me razjeda": Jn 2, 17.

Ps 110, 4: "Ti si duhovnik na veke po Melkizedekovem redu": Heb 7, 17.

Ps 118, 22: "Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, je postal vogelni kamen": Mt 21, 42.

Ps 118, 26: "Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem": Mt 21, 9.

Psalm 72 je Salomonov in se zgodovinsko lepo sklada s Salomonovo vladavino - zlato dobo miru, obilja in moči za Izrael. A psalmist gleda še više, k popolnemu idealu: k brezkončni vladavini nad vsem svetom, kraljevanju božje pravičnosti, dobi brezprimerne rodovitnosti. Ta psalm je primeren za nas ne zato, ker slavi Salomonovo slavo, ampak ker govori o Kristusu, ki kraljuje v večni slavi. "Vladarji zahoda mu bodo dajali darila, darove mu bodo prinašali voditelji vzhoda" (v. 10). "V njem bodo blagoslovljeni vsi rodovi, vsi narodi ga bodo blagorovali" (v. 19).

Na svetu se imenujejo oblasti - kralji, cesarji, predsedniki, prvi ministri . . . Ta pa, ki je bil rojen v štali v Betlehemu in mu je že ob rojstvu stregel po življenju oblastnik tega sveta, Herod, ostaja K r a l j za vedno. "Zgodovina je trajanje, naše življenje pa je minevanje", je dejal Bojan Štih. In v človeško zgodovino je vstopil Kralj, ki je nadzgodovinski, Kristus, ki je rekel: "Moje kraljestvo ni od tega sveta" (Jn 18, 36), a je vendarle Kralj. Program njegovega kraljevanja pa je: "Reševal bo uboge, ki vpijejo k njemu, pomagal bo tistim, ki nimajo pomočnika. S slabotnimi bo imel usmiljenje, ubogim bo rešil življenje. Osvobodil jih bo krivice in nasilja, ne bo pustil, da bi se nedolžna kri prelivala" (v. 12 - 14).

Pesem iz davnih časov - Salomonov psalm - me vodi k Novorojenemu Kralju.

Hitite, kristjani,
z radostjo navdani,
o pridite, pridite v Betlehem!
Dete iz raja
k nam kot Kralj prihaja.
O, pridite, molimo,
O, pridite molimo,
o, pridite, molimo Jezusa!

Glej, srce te vabi vroče:
pridi, pridi, večni Kralj!
Daj nam mir in tisto srečo,
ki si jo pastirjem dal! . . .

Tako pa me vabijo na isto pot naše lepe slovenske božične pesmi.

"Cantare amantis est!" - poje, kdor ljubi. Poj, draga sestra, dragi brat, prepevaj Kralju, ki prihaja! "Kar živi, naj Njega hvali, Njega moli in slavi!"

Radost Kristusovega rojstva naj postane pesem našega življenja!

P. CIRIL

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

*SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

LETOŠNJI BOŽIČNI SPORED:

MELBOURNE

Sv. Ciril in Metod v KEW:

Nedelja 23. decembra – običajni nedeljski urnik maš (ob osmih in desetih). Pred mašama izrabite priliko za božično spoved, da ne bo pred polnočnico za vse zmanjkalo časa.

Ponedeljek 24. decembra, vigilija božiča – ves dan je prilika za spoved, samo pokličite patra v Baragovem domu. Zvečer je spovedovanje od devetih do deset minut pred polnočjo. Točno opolnoči procesija z Jezuščkom k jaslicam v lurški votlini. Sledi blagoslov jaslic, nato slovesna polnočnica na prostem. (V slučaju slabega vremena bo polnočnica seveda v cerkvi.) – Zopet bi rad izrekel iskreno prošnjo možem in mladini, naj se med bogoslužjem ne zbirajo za cerkvijo ob kajenju, glasnem govorjenju ter smehu, da ne omenim celo petja in pitja. Vse to je tako tuje za vernega kristjana, ki je prišel k polnočnici s pravim namenom: počastiti Odrašenikovo rojstvo. Zato lepo prosim vsakega, ki mu za udeležbo in sodelovanje pri polnočnem bogoslužju ni mar, naj raje ostane doma!

Torek 25. decembra, BOŽIČ – maše so ob osmih, ob desetih (v lepem vremenu na prostem pred jaslicami v votlini) in ob petih popoldne. Pred mašami prilika za božično spoved.

Sreda, 26. decembra, ŠTEFANOVO – maši po nedeljskem urniku, ob osmih in desetih. Pred mašama spovedovanje.

Nedelja 30. decembra, praznik SVETE DRUŽINE – maši kot običajno ob osmih in desetih. Prilika za spoved pred mašama.

Torek 1 januarja, NOVO LETO – maše ob osmih, ob desetih (v lepem vremenu na prostem pri votlini) in ob petih popoldne. Spovedovanje pred mašami.

SPRINGVALE in okolica (Mulgrave, Noble Park, Clayton, Oakleigh, Dandenong . . .) ima priliko za slovensko spoved na petek 21. decembra od šestih do sedmih zvečer. Cerkev sv. Jožefa, Springvale.

NORTH ALTONA in okolica (Footscray, Spotswood, Yarraville, Altona, Altona Meadows, Newport, Williamstown . . .): slovenski duhovnik bo spovedoval v cerkvi sv. Leona Velikega, N. Altona, v sredo 19. decembra od 5.30 do 7 ure zvečer.

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, North in West Sunshine, East Keilor in Keilor, Avondale Hts., . . .): v slovenščini lahko opravite božično spoved v sredo 19. decembra od osmih dalje. Cerkev Srca Jezusovega, St. Albans.

GEELONG in okolica ima priliko za slovensko božično spoved na soboto pred božičem, 22. decembra, od 4.30 do 6 ure popoldne v cerkvi sv. Družine, Separation Street, Bellpark.

MORWELL in okolica ima redno predbožično mašo na nedeljo 16. decembra ob sedmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega. Pred mašo božično spovedovanje.

WODONGA – ALBURY in okolica: slovenski duhovnik bo spovedoval v Wodongi, cerkev Srca Jezusovega, na torek 18. decembra zvečer od 7 do 8 ure. Povejte še drugim, ki nimajo MISLI! Duhovnik bo napravil dolgo pot do vas – ne pustite ga v spovednici brez dela! – Naj že tu objavim tudi januarsko slovensko mašo v Wodongi: na zadnjo januarsko nedeljo, 27. januarja. Za spremembo zaradi vročine jo bomo imeli ob sedmih zvečer (namesto ob petih kot običajno).

HOBART, TASMANIJA: Slovensko mašo (in priliko za božično spoved v domačem jeziku) bomo imeli na nedeljo po božiču, 30. decembra (Sveta Družina). Ob šestih zvečer, cerkev sv. Terezije, Moonah. Povejte še drugim rojakom, ki niso naročeni na MISLI in katerih naslova nimam, da bi jim poslal božično pismo!

Toliko lepih prilik, da bi bili prazniki kljub zdomstvu zares polni milosti. Mnogi naši rojaki po svetu niso tako srečni. Ne pustite božje milosti mimo!

Kakor vsako leto bo tudi letos v Melbournu na 3EA slovenska božična radijska oddaja v priredbi našega verskega središča. Poslušali jo boste na nedeljo pred božičem, 23. decembra, od 6.45 do 7.30 zvečer. Ne zamudite jo! V vaše domove bo prinesla prelepe božične melodije in obilico prazničnih misli ter napravila vaše praznike čim bolj domače.

+ Od porok bi rad najprej omenil, da sta se 20. oktobra poročila v cerkvi sv. Avguština, Yarraville, **Irena Guštin** (rojena v družini Antona Guštin, North Altona) in **Jeff Dumesny**.

Dne 17. novembra pa sta si rekla besedico "Da!" **Christine Giselle Luise Kumar**, hčerka slovenskih staršev, Coburg, ter **Kenneth William Muprhy**. Poroka je bila v cerkvi sv. Fidelisa, Moreland.

V slovenski cerkvi pa sta bili od zadnjega poročila – poleg enega poveljavnega nekatoliškega zakona – dve poroki: Dne 1. decembra sta si obljubila zvestobo **Silvia Šerek** in **Russel Glen Rogers**. Nevesta je bila rojena in krščena v Argentini (Misiones) ter je kot dekletke prišla s starši med nas. Ženin je avstralskega rodu in rojen v Melbournu.

Dne 8. decembra pa sta se srečala pred našim oltarjem **Anna Maria Jaksetič** iz znane naše družine v St. Albansu (rojena v Williamstownu, krščena v Newportu) ter **Barry Henry Way**, rojen in krščen v Mt. Gambierju, S. A.

Vsem novoporočenim parom iskrene čestitke!

+ Slovenska krsta sta bila pri nas dva: Dne 24. novembra je krstna voda občila hčerkico **Franka Krčmar** in Slavice r. Baligač. Ime ji bo **Danielle Lee**, prinesli pa so jo h krstu iz Deer Parka.

Dne 8. decembra, ravno na praznik Brezmadežne, pa je bil krščen **John Ivan**, ki je razveselil družino Janeza **Sok** in **Majde r. Robar**, Maidstone. Fantka smo občudovali, tako je bil priden in potrpežljiv.

Vsem malčkom najboljše želje na pot v življenje!

+ V četrtek 29. novembra smo v Wodongi po maši zadušnici pokopali rojaka **ANDREJA VRH**. Umrli je v torek 27. novembra po nekajmesečni zavrtni boleznii, ki mu je počasi izčrpala vse moči. Bil je lepo pripravljen na odhod v večnost, saj sem ga pred mesecem prevedel in so mu zakramenti pomagali, da je lažje prenašal svoje trpljenje. Žena **Matilda** mu je ves čas boleznii neutrudno stregla in je bila pri njem v bolnišnici zadnje dneve in noči ter z njim molila.

Pokojni **Andrej** je bil rojen 11. avgusta 1916 v Dolnjem Zemonu pri Ilirski Bistrici v družini devetih otrok, od katerih živi še en brat in dve sestri, ena med njima njegova dvojčica. V zadnji vojni je kot italijanski vojak veliko pretrpel po afriških bojiščih. Po vojni se je, razočaran nad razvojem doma, znašel v begunskem taborišču Brindisi, kjer je spoznal **Matildo Bergant** iz Loke pri Mengšu. Dr. **Robič** ju je leta 1957 poročil v Vatikanu, v Avstralijo pa ju je v septembru 1960 iz Neaplja pripeljala ladja "Roma". Iz Bonegille sta se premaknila samo v bližnjo Wodongo, kjer se je **Andrej** zaposlil v vojaškem skladišču v Bandiani ter ostal na istem mestu do svoje upokojitve.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

V sredo 5. decembra je v bolnišnici v West Footscray zaključil svojo zemsko pot komaj štiridesetletni **ANTON AUPIČ** iz St. Albansa. Nekaj tednov se je zdravil na obolelih jetrih, a žal ni bilo več pomoči. Pokojnik je bil rojen 18. februarja 1944 v Semiču v Beli krajini. V Avstralijo je prišel preko Avstrije 11. novembra 1963 in se kmalu poročil s **Hildo Jakob**, hčerko znane sentalbanske slovenske družine. Poleg žalujoče žene je zapustil tri otroke, doma v Semiču pa še dva brata in dve sestri, starši pa so že pokojni. Pogrebno mašo smo imeli v petek 7. decembra v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu, nato smo pokojnikove ostanke spremili na keilorsko pokopališče, kjer bodo čakali vstajenja.

Naj oba rojaka počivata v miru božjem! Sozaljje vsem domačim tu in v rodni domovini!

+ Božičnemu pismu bo dodana tudi prijavnica za našo počitniško kolonijo 1985 na Mt. Elizi. – Prvi teden (od nedelje 6. januarja popoldne do sobote 12. januarja popoldne) je za družine. Drugi teden (od nedelje 13. januarja popoldne do sobote 19. januarja popoldne) je dekliški, tretji (od nedelje 20. januarja popoldne pa do sobote 26. januarja popoldne) pa fantovski. Razen pri družinskem tednu je starost otrok omejena: prednost imajo deklice in fantje do 14 leta starosti – starejši le po izbiri in če bo še kaj prostora.

S prijavami ne odlašajte, da si oz. svojim otrokom zagotovite mesto, nam pa olajšate načrtovanje!

Zopet se obračam do članic Društva sv. Eme in drugih gospodinj, ki bi bile pripravljene pomagati v kuhinji. Za pomoč že zdaj iskrena zahvala!

Naj prinese tudi letošnja počitniška kolonija vsem obilo razvedrila in odpočitka!

Za podrobnejša pojasnila kličite naš telefon!

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE "MISLI":

\$44.— Marjan Lauko; \$28.— Peter Bizjan, Rudi Koloini; \$20.— Valerija Pančur; \$14.— Marijan Vihtelič, Milena Kolar, Julij Pretnar, Jože Komidar, Anton Požar, Rudi Jaksetič, Arg. Jože Jež, Ivan Mohar, Franc Kravoš, Pavla Zemljak; \$13.— Danilo Gašperin; \$10.— Ivanka Študent, A. & F. Šabec; \$9.— Franc Čulek; \$8.— Jurij Bogdan; \$7.— Janez Sok, Ivan Harej; \$6.— Ida Zorich, Ana Baranowski; \$5.— Eddy Kumar; \$4.— Zora Kirn, Adrijana Stepančič, Ludvik Truden, Ana Paulin, Feliks Drobež, Peter Tomšič, Dora Srebroff, Jože Baligač, Zvonko Čepelnik, Lucy Robah, Magda Hreščak, N. N., Maks Korže; \$3.15 (A. C. T.); \$3.— Dr. Tine Debeljak; \$2.50 Anton Novak; \$2.03 Peter Gerkman; \$2.— Ivan Stanič, Emilija Kuzma, Drago Pinterič; \$1.50 Stanka Persič; \$1.— Ivanka Penca, Alojz Jakofčič, Justina Miklavc; \$0.85 N. N. (A.C.T.).

NAŠIM POSINOVLJENIM
AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$400.— N. N. (A.C.T.); \$200.— C. Š., A. & A. S.; \$20.— A. & F. Šabec (P. Hugonu za avto), Ivanka Bajt z druž. (ACT) namesto božičnih voščilnic prijateljem in znancem, A. & F. Šabec, N. N. (Geelong), N. N. (Geelong).

MATERI TEREZIJI V INDIJO:

\$50.— Anica Klekar z družino (božično darilce za lačne otroke); \$40.— N. N. (Geelong) za lačne otroke; \$20.— Druž. Jože Brožič (Melb.) namesto božičnih voščilnic prijateljem in znancem, N. N. (Geelong) lačnim otrokom, N. N. (Geelong) lačnim otrokom; \$10.— Družina Hojak.

DAROVI ZALAČNE V ETIOPIJI,
poslani na upravo Misli:

\$152.03 nabrano pri vходу v dvorano ob priliki Miklavževanja v Melbournu; \$50.— Julka Mrčun; \$20.— Druž. Pavel Kruh, Jože Bole, Valerija Pančur; \$10.— N. N., Lucija Miklavc, N. N., Ivanka Študent, Maks Korže; \$5.— Sestra Ema Pivk, Frančiška Klun.

DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

Florence L. Barclay:

Desem dveh src

roman

(Dvaindvajseto poglavje:

PREDSTAVA DOKTORJA ROBA)

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

Ko je Jane šla skozi vežo proti stopnišču, je vrgla pogled proti zaprtim vratom knjižnice. Polotil se je neki nemir: kako je na Gartha delovala pripoved doktorja Roba? Edino ona je mogla slutiti, s kakšno močjo delujejo spomini, ki jih obnavljamo.

Začutila je, da ne more ven, če se prej ne uveri, kako je z Garthom. Odprla je glavna hišna vrata, obšla hišo ter se približala oknu knjižnice. Še nikdar ni naskrivaj opazovala Gartha, kajti vedela je, da se on zgrozi že ob misli, da bi se kdo prtihotapil k njemu brez njegove vednosti.

Zdaj pa... Samo tokrat!

Pogledala je: Garth je še vedno sedel na stolu, roke je prekrižal na mizi in obraz skril v dlani. Telo se mu je treslo od joka. Tako je videla jokati ljudi po težki operaciji, ki so jo bili prenesli molče.

Skozi solze pa je Garth šepetaje ponavljal: »Žena moja! Oh, žena moja!«

Jane je zbežala.

Neka skrivnostna sila v notranjosti ji je dopovedovala, da bi pokvarila vse, ko bi se mu v tej uri razodela. Zdela se ji je, da spet sliši Deryckov glas: »Pazite! Če vam je kaj do njegove in vaše sreče...« Sicer pa ji ne bo več treba dolgo čakati. Ko se bo Garth po tem neurju pomiril, bo v njem prav gotovo spet zaživela potreba, da poišče Jane.

Se ne odposlano pismo bo napisano znova.

Narekoval bo samo še zadnjo besedo: »Pridite!«

Uro kasneje bo že v njegovem objemu.

Prepričana, da ne more biti drugače, je Jane odšla na sprehod z doktorjem. Ko se je čez dobro uro vrnila, je bilo njeno srce prepolno srečnega pričakovanja.

Gartha je našla stoječega pred odprtim oknom, ko je vlek na ušesa različne glasove, ki jih je znal že razmeroma dobro razločevati.

Ko je zaslišal, da je prišla, je obrnil glavo in Jane se je zdela kar nemogoče, da teh krasnih, bleščečih oči ni več...

»Ali je bilo v gozdu lepo? Po kosilu bo Simpson še mene peljal tja... Miss Gray, če niste utrujeni, bi končala jutranje opravilo.«

Narekoval ji je petero pisem.

Jane je opazila, da je njeno pismo izginilo z mize, odgovor pa je bil še vedno tam. Po kratkem obotavljanju je vprašala: »Kaj pa pismo za miss Champion? Želite, da ga odpošljem?«

»Vsekakor. Saj sva ga končala, se mi zdi.«

»Mislila sem,« je dejala Jane nemirno ne da bi ga pogledala, »da boste morda po pripovedi doktorja Roba hoteli...«

»Doktorjeva pripoved ne more nič spremeniti, kar zadeva obisk miss Champion!« je odvrnil Garth trdo, a je brž mehkeje dodal: »To pripovedovanje me je samo spomnilo...«

»Na kaj?« je vprašala Jane in se prijela z roko za srce.

»Da je zelo plemenito dekle,« je končal Garth Dalmain.

TRIINDVAJSETO POGLAVJE

EDINA POT

Ko je Deryck Brand izstopil na daljni mali postaji, se je oziral po kolodvoru, misleč, da bo kje zagledal Jane. Toda nikogar ni bilo, bil je edini potnik. Stopil je v avto, ki ga je čakal. Polotil se ga je neki nemir. Zakaj ga Jane ni prišla čakati? Mar so njeni živci v naporu pričakanja odpovedali.

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POSEBNI POLET ZA VAS: 12. JUNIJA 1985
SYDNEY / MELBOURNE / LJUBLJANA

in tudi zelo ekonomska prilika

za obisk lepe Slovenije.

Iz Sydneya: 12/6/85 ob 14.35

Iz Melbourn: 12/6/85 ob 17.00

Prihod v Ljubljano:

13/6/1985 ob 05.40 zjutraj

Za vse potnike velja ena k ekonomska cena: polet iz drugih mest — iz Brisbana do Sydneya, iz Hobarta ali Adelaide do Melbourn — in nazaj je vključen v ceni celotnega poleta. Zaradi novih predpisov glede potnega lista Vam priporočamo: obrnite se na nas čim prej, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

TATJANA in MIŠA LAJOVIC
želita vsem rojakom vesel božič
ter srečno in uspešno novo leto!

THE SLOVENIANS

FROM THE EARLIEST TIMES

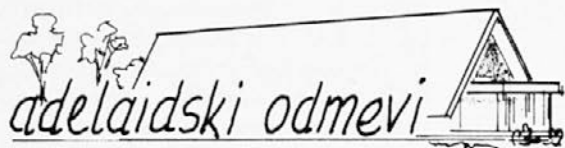
je naslov obsežne knjige o zgodovini Slovencev od prvih početkov do zadnje svetovne vojne. V angleščini jo je napisala melbournskim Slovincem poznana učiteljica in kulturna delavka DRAGICA GELT, ki je v to svoje delo vložila veliko dolgoletnega truda. Monumentalna knjiga nas bo dostojno predstavila Avstralcem ter drugim priseljenim narodnostim in jo bo lahko s ponosom vzela v roke tudi naša šolska mladina.

Skrb za izdajo knjige je prevzel Koordinacijski odbor slovenskih organizacij Viktorije in bo dotiskana v marcu. Ker pa Odbor ne razpolaga s finančnimi sredstvi, naproša vse za to izredno delo zainteresirane rojake, ako bi knjigo podprli s prednaročbo in plačilom vnaprej. Cena vezane knjige velikega formata, z 256 stranmi in 350 slikami,

je 18 dolarjev, z dodatkom 2 dolarjev za stroške razpošiljanja. Prednaročila s plačilom za knjigo sprejema tudi uprava MISLI.

MEN WHO BUILT THE SNOWY, knjiga našega sydneyjskega rojaka Ivana Kobala, je med nami v svoji drugi izdaji, dokaj izboljšani obliki in z dodatnimi slikami. Cena je ista kot prve izdaje: 8 dolarjev (poštnina posebej). Seveda je v zalogi v upravi MISLI.

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

V ZADNJEM ČASU časopisi, radio, televizija in ostala sredstva javnega obveščanja na veliko govorijo o strašni stiski etiopskega naroda. Na tisoče bratov in sestra umira od lakote. Morda marsikomu ni mar, ker se to dogaja daleč od nas, vendar nas kristijane morajo pretresti in zganiti. Saj smo si po Kristusovih besedah vsi bratje in sestre – razdalje kot meje ne pridejo v poštev. Soodgovornost imamo, ne glede na to, na katerem koncu sveta ljudje potrebujejo naše pomoči. Žal človek najmanj čuti stisko bližnjega, kadar ima sam poln želodec in vsega v izobilju. Hvala Bogu, da ni povsod tako – še je veliko ljudi, ki imajo čut za bližnjega.

V naši skupnosti smo na praznik Kristusa Kralja razmišljali, komu je pripravljeno nebeško kraljestvo. Morda so prav besede evangelija šle našim vernikom globoko v srca, da smo brez predhodnega oznanila to nedeljo zbrali čez 500 dolarjev za lačne v Etiopiji. Denar je bil poslan naravnost sestri, ki deluje v bolnišnici v Etiopiji – tako smo lahko gotovi, da bodo darovi res v pomoč tistim, katerim so bili namenjeni. Vsem dobrotnikom naj Bog povrne! "Lačen sem bil in ste mi dali jesti..."

Adelaidski nadškof dr. James Gleeson se je vrnil iz bolnišnice po uspešni operaciji – upajmo, da bo doma okreval. Do konca leta je vso skrb za nadškofijo prepustil pomožnemu škofu dr. Faulknerju. Naša skupnost se čuti zadolžena, saj nas ima nadškof po-

Kmalu je v bleščeči jutranji svetlobi zagledal široke trate in terase Gleneesha z njegovimi veselimi cvetnimi gredicami in drevoredi, po katerih so bile izpeljane peščene stezice z obrambnim zidom pred viharjem.

Pri večnih vratih ga je sprejel Simpson in Deryck Brand se je komaj zadržal, da ni kar naravnost vprašal, kaj je z miss Champion. Ta neprevidnost v mislih ga je opozorila, da mora skrbno paziti, kaj bo govoril in kaj bo delal.

Nikdar si ne bi mogel odpustiti, če bi Jane izdal!

»Gospod Dalmain je v knjižnici, sir Deryck,« je dejal Simpson.

(Nadaljevanje v prihodnjem letniku)

seбно rad. Zato ne pozabimo moliti zanj, da bi zopet nasmejan prišel k nam na obisk!

Božični spored sem objavil v prejšnji številki. Po praznikih pa bomo obhajali slovesnost SVETE DRUŽINE, zavetnice naše cerkve, in sicer na prvo nedeljo v januarju, ko bo obisk večji kot bi bil v nedeljo med božičem in novim letom. Še večjo zunanjo slovesnost pa bomo imeli na drugo nedeljo v februarju: slavili bomo obletnico blagoslovitve cerkve in za to priliko povabili v našo sredo adelaidskega pomožnega škofa dr. Faulknerja. Pri nas bo maševal, po bogoslužju pa bomo imeli v mladinski lopi B.B.Q.

Ta maša bo obenem tudi za dober začetek novega šolskega leta. S šolskim letom bomo pričeli spet verouk* za birmanske kandidate, ki bo ob sobotah dopoldne. Prijavite se lahko preko telefona ali pa osebno vsak dan od 8 do 10 ure dop. v uradu slovenskega misijona.

Rojakov v Berriju v mesecu januarju ne bom obiskal, saj vem, da so preobremenjeni z delom po farmah. Srečali se bomo spet proti koncu februarja ter bom datum slovenske maše sporočil po pismu.

Dne 11. novembra je v Queen Elizabeth Hospitalu v Woodville umrl FRANK VONTA, doma iz vasi Log pri Trojanah. S slovensko skupnostjo se ni družil, zato nimam podrobnih podatkov in smo tudi za njegovo smrt zvedeli iz časopisa. Živel je sam in tudi nima v Avstraliji sorodnikov. Pogrebna maša je bila 14. novembra v cerkvi sv. Jožefa Delavca v Ottoway. Njegovi zemski ostanki bodo čakali vstajenja na Centennial Park Cemetery. Naj počiva v miru božjem!

V septembrski številki Misli ste videli sliko napisal, ki na cesti opozarja, kje stoji naše Slovensko versko središče. Naj omenim, da sta še večjega pomena dva druga napisa, ki sta uradna in zabeležena tudi na zemljevidu Adelaide. Dve cesti (oz. Grove in Court) v Modbury Heights – občina Tea Tree Gully velikega adelaidskega mesta – nosita slovensko ime: BARAGA

GROVE šteje 26 hišnih števil, PLANICA COURT pa deset. Oba kraja novega dela mesta sta bila tako uradno imenovana 8. septembra 1982 ter javno ovekovečila slovenskega misijonarja in svetniškega kandidata kot slovenski svetovnoznan kraj smuških skokov. Zasluga za to gre Šajnovemu Petru, ki je že dolga leta uslužben na občini (Pred leti je bila njegova slika v Galeriji mladih mladinske strani, saj je kot prvi povojni priseljenec končal šolo za Town Clerk-a.— Ur.) Na njegov predlog, pa verjetno precej prošelj in drezanja, sta bili ti "tuji" imeni sprejeti in lahko smo na to ponosni. Naj se Petru, dasi malo pozno, v imenu vseh adelajdskih rojakov zahvalim za trud. Res v šir-

nem svetu marsikaj zmoremo, če smo narodno zavedni in nam je za to, da je slovensko ime vedno bolj poznano. Vsi bi se morali tega zavedati in se zlasti truditi, da ohranimo med nami naš jezik in običaje. Ne enega ne drugega se nam ni sramovati, ali začeti kar vse pretapljati v angleščino.

Radijska oddaja v priredbi našega središča je na drugo in četrto sredo v mesecu. Zvečer ob osmih, na valovih etnične radijske postaje 5 EBI FM.

Toliko za danes. Vsem rojakom širne Avstralije želim milosti polne praznike, v novem letu pa obilico zdravja. Naj Vam novorojeno Detece podari svoj mir!

P. JANEZ

ŠE MOJ DODATEK...

VESEL sem bil, da je v prejšnji številki prvi odgovor na članek p. Bernarda (Od odmevov k razmišljanju, oktobrske Misli) prišel izpod peresa p. Cirila, ki je tudi iz mlajše generacije in izposojen od doma. Pa se njegove misli za čuda ujemajo z mojimi, ali patra Valerijana — in če hočete, tudi pokojnega patra Bernarda blagega spomina —, ki smo v izseljenstvu res "osiveli starci" po letih, pa — kar mladi včasih pozabljajo — tudi po izkušnjah.

V enem se p. Bernardov članek približa dejstvu: sivo, umiramo kot narodna skupina. Prišel bo čas, ko v Avstraliji res ne bo več potreben izseljenski duhovnik, ki govori tuj jezik. Redne tukajšnje župnije skrbi umiranja nimajo: njih življenje se podaljšuje iz roda v rod. Novi obrazi morda, a vse teče redno dalje.

Delo izseljenskega duhovnika pa je izredno, začasno (četudi ne le za par let) in gre avstralskim faram včasih celo na živce. Veliko zavisi od naše lastne iniciative. Mnogo izseljenskih duhovnikov ni nikoli niti mislilo na lastno središče, ki človeku v marsičem zveže prostost ter prinaša skrbi in odgovornost. Eden holandskih duhovnikov je že pred petnajstimi leti povedal škofu: "Nisem več potreben, zato odhajam domov!" Je v domotožju sebi lagal? Zame je predčasno ostarel, kakor si tudi sleherna narodna skupina v svetu sama volí, kdaj ostari in opeša. Sami si moremo podaljševati življenje skupnosti, tudi z borbo za obstoj — ali pa sodelovati pri poskusih avstralskega občestva, da se čim prej utopimo v tujem morju.

Le nekaj dni je tega, ko sem bral v "Ameriški domovini" (s svojim 86 letnikom naš najstarejši časopis v izseljenstvu) v enem izmed člankov: "Uvajanje angleščine je svojevrstna rakasta bolezen... In spomnil sem se marsikatere zgodbe iz časa svojega delovanja med ameriški rojaki pred mojim prihodom v

Avstralijo. Poznam primere, ko je v ZDA rojeni slovenski duhovnik na fari skrbno ohranjal slovenski jezik, dočim je iz domovine novodošli duhovnik kaj kmalu začel šariti z angleščino. Za leta je pospešil naravni proces umiranja izseljenske župnije. Le komu v korist?

Članek p. Bernarda rešuje (?) problem naše mladine (priznam, da me je zbolelo, ko sem videl besedo materinščina napisano v narekovajih!), ne da bi poznal in upošteval problematiko dela izseljenskega duhovnika v danih avstralskih razmerah. Ameriške narodne župnije n.pr. imajo pravno podlago in iste pravice kot redne župnije. Tudi če začno uvajati v bogoslužje angleščino — zahtevalo bo čas in pravni postopek, da se narodna župnija ukini ali spremeni v teritorialno. Avstralska Cerkev pa ni sprejela ameriškega načina narodnih župnij. Omenil sem že, da smo izseljenski duhovniki tu, dokler nas bo narodna skupnost potrebovala. Moje mnenje je, da še dolgo, zavisi pa od slovenskih vernikov. Uvajanje angleščine bi bil vsekakor korak bliže dokazu, ki ga Avstralija morda komaj čaka...

Rad ustrezem v našem središču s poroko v angleškem jeziku, enako s krstom ali pogrebnimi obredi, pripravo na prvo obhajilo ali birno. Vse to pa le vzajem kot iz je mo. Cerkev je slovenska in redno bogoslužje bo in mora ostati slovensko, dokler bodo naši verniki svojega duhovnika potrebovali.

Naj za konec povem še tole: avstralska sosedica — spreobrnjenka iz anglikanske vere, je hodila skoraj dve leti redno v našo cerkev. Pred odselitvijo se mi je zahvalila in dodala: "Ne razumem vašega jezika, a več sem dobila v vaši cerkvi, kot pa dobim v avstralski." — Morda bi marsikdo naših mladih lahko izrekel isto priznanje.

P. BAZILIJ

TUDI VATIKAN ima kapelo sv. bratov Cirila in Metoda. Odprl in blagoslovil jo je papež Janez Pavel II. v novembru 1981 v grobnicah pod baziliko sv. Petra. Poročilo pove, da so se arhitekti odločili za prostor blizu poljske kapele in so vhod načrtovali tako, da je iz polkrožnih hodnikov možno videti ves prostor, ne da bi sploh stopili vanj. Kapelo obvladujeta dve stvari: velik oltar, posvečen svetima Cirilu in Metodu ter sv. Benediktu – zavetnikom Evrope; in pa križ. Kip sv. Benedikta spominja na latinsko-frankovsko-germanske korenine, sveta brata pa na bizantinsko-slovanski del Evrope. Vsi trije svetniki skupaj simbolizirajo evropske krščanske korenine. Kipe je izdelal znani italijanski kipar Tommaso Gismondi ter jih za kapelo poklonil papežu v dar.

Prihodnje leto, ki je ob 1100-letnici smrti sv. Metoda posebno leto naših slovanskih apostolov, bo vatikansko kapelo gotovo obiskalo veliko romarjev.

PRAVIJO, da ni v demokraciji nič boljšega kot zares močna opozicija – torej so naše avstralske volitve odlično izpadle. Kar predolga volilna kampanja je – hvala Bogu – za nami, saj že nisi vedel, koga bi poslušal in komu bi verjel. Zmagala je spet laburistična stranka, a gotovo ne tako, kot je računala. Ves čas so govorili o pridobitvi novih sedežev, pa so jih nekaj izgubili – ob okrepljeni opoziciji bo imela vladna stranka v letih do prihodnjih volitev težji posel. Politika je čudna zadeva: nenadne spremembe in presečenja pridejo, ko jih najmanj pričakuješ. Ministrski predsednik Hawke je v enem dnevu izgubil vso svojo "mesijansko karizmo", o kateri je bilo v dneh pred volitvami toliko govora. Peacock pa je kljub napovedim ohranil vodstvo opozicije in kljub porazu pri volitvah žel priznanje.

Res zanimivo bo slediti razvoju in šteti, koliko predvolilnih obljub bo postalo dejstvo. Sicer je pa še kar precej obljub prejšnjih volitev ostalo neizpolnenih . . .

UMRL JE v Kalkuti v Indiji slovenski dolgoletni misijonar, jezuitski brat Leopold Vidmar. Na nedeljo 18. novembra je bil poklican po nebeško plačilo za svojo zvesto službo. Doma je bil iz župnije Brusnice pri Novem mestu. V Indijo je odšel leta 1935 in lansko leto po skoraj petdesetletnem misijonskem delu prvič obiskal domovino. Poleg številnih šolskih in drugih misijonskih poslopij je zgradil šest cerkva, vo-

dil obrtno šolo, pa skrbel še za sto drugih potrebnih misijonskih zadev. Bil je vse življenje zgled izredne gorečnosti in zvestobe Kristusovemu kraljestvu na zemlji, katerega je pomagal širiti kot misijonar.

SKUPNO IZJAVO sta podpisala zastopnika Kitajske in Anglije dne 26. septembra v Peking, po kateri bo Kitajska 1. julija 1997 prevzela od Velike Britanije Hongkong. Kitajska se je pri tem zavezala, da do leta 2047 ne bo spreminjala sedanje gospodarske in politične ureditve tega pomembnega svetovnega trgovskega in finančnega središča. Pridržala si bo le obrambo pridobljenega ozemlja in zunanjo politiko. Seveda pa je drugo vprašanje, ali se bo teh svojih obljub tudi držala. Tudi Stalin je dal v sovjetsko ustavo iz leta 1936 zapisati: "Država jamči svobodo izražanja, tiska, združevanja, pravico do političnih shodov, manifestacij in pouličnih demonstracij". Kako je bilo v resnici, je znano.

Pri tem je zanimivo še eno dejstvo. Nihče ni vprašal prebivalcev Hongkonga, če so s tako rešitvijo zadovoljni. Če bi jim dali priliko za plebiscit, bi bil po vsej verjetnosti skoro stodontno odklonil. Zakaj Anglija tu ravna drugače kot pri argentinskih zahtevah po Malvinskih otokih, ali španskih po Gibraltarju? Ob teh dveh točkah stalno ponavlja, da je treba upoštevati voljo prizadetega prebivalstva, ki želi ostati pod britansko krono. Pri barantanju za oddajo Hongkonga pa volja prebivalstva ni prišla v poštev.

KAPUCINI, eden izmed redov sinov sv. Frančiška Asiškega, so šteli ob koncu leta 1983 11.467 članov, med njimi 403 novincev. Red deluje po vsem svetu in je razdeljen na 78 provinc ter 24 podprovinc. Največ članov šteje švicarska kapucinska provinca: 528. Sledi lombardijska s 432 člani, nato španska z območja Navarre in Aragonije s 426 redovniki. Beneška provinca jih ima 393, Rio Grande do Sul v Braziliji 302, kastiljska v Španiji 294 in isto število članov ima tudi new-yorska provinca v ZDA.

PREMISLEKA JE VREDNO: Zaradi nezadostne prehrane in raznih bolezni umre dnevno 40.000 otrok po deželah tretjega sveta, kot je ugotovila najnovejša raziskava UNICEF-a, organizacije ZN za pomoč otrokom. EGS (Evropska gospodarska skupnost) pa je samo v lanskem letu "umaknila s trga" – to pomeni: uničila zgolj iz koristolovskih namenov – 206.350 ton jabolk, 123.100 ton pomaranč, 120.300 ton citron in 10.800 ton breskev. Uničili so tudi velike količine paradižnikov, češenj in mandarin, cvetačo pa so v znatnih količinah metali v velike jarke in polili z oljem, da je bila neužitna . . .

Da, premisleka je vredno, zlasti ob vsakodnevnih poročilih o tisočih, ki jih zaradi suše v Afriki, zlasti

V DOMOVINO preko RIMA in TRSTA

V nedeljo dne 16. JUNIJA odhod skupine iz Melbourne
s SINGAPORE AIRLINE,

ki upravičeno uživa najboljši sloves radi udobnosti in postrežbe.

Izkoristite priliko, da si ogledate večno mesto Rim, cerkev sv. Petra,
Sikstinsko kapelo in še polno drugih rimskih zanimivosti.

Nekaj nepozabnega za Vas in Vaše otroke.

Prijave sprejema "CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL",
541 KING STREET, MELBOURNE, VIC.

Za podrobnosti vprašajte DR. KOCE-ta ali pa Miss Gabrielo.

Telefon 329-6833 (po uradnih urah 862-3027).

v Etiopiji, dnevno pobira strašna smrt lakote. Dodamo lahko še, da je bilo v letu 1981 za vojaške namene vsako minuto izdanega več denarja, kot bi ga bilo potrebno za zadostno prehrano 2000 otrok vse leto. Poročilo UNICEF-a nam tudi pove, da bi z manj kot pol odstotka denarja, obrnjenega v letu 1980 za vojaške namene, lahko nabavili kmetijske stroje vsem tistim kmetovalcem, ki morajo obdelovati zemljo na roko . . .

Res, premisleka je vredno. In tudi resnega vprašanja, kdaj bo mogotce srečala pamet.

OB ETIOPSKIH GROZOTAH se posebej ustavimo! Ob njih se človek res lahko žalostno zamisli. Ti ubogi ljudje so vredni naše pomoči – ob našem razkošju in brezbriznosti – v modernem dvajsetem stoletju.

Lakoto so že precej časa napovedovali in danes očitajo Ameriki in drugim razvitim državam svobodnega sveta, da se zaradi etiopskega komunističnega režima niso pravočasno zganile ter nudile pomoč. Toda – ali se je zganil sam etiopski režim? Ali se sploh vsaj zdaj zaveda umiranja lastnega ljudstva – ko je istočasno ob umiranju tisočev potrošil milijone za praznovanje obletnice revolucije in v ta namen za banke uvozil celo letalo dragih alkoholnih pijač? In nič ni režimu všeč, da je delitev hrane pod kontrolo darovalcev – raje bi imeli tudi to v svojih rokah ter delili "potrebni" – verjetno vojski – po svoji izbiri.

Prav tako se ne sliši, da je tudi Rusija priskočila na pomoč etiopskim žrtvam lakote. Pač pa že ves čas uvaža orožje in vojni material in dobro ve, zakaj . . .

Res zanimivo, da so naši levičarski novinarji za vse to gnilo ozadje slepi.

SVETOVNI DAN POZDRAVA – dan enaindvajsetega novembra – je šel mimo nas. Pa ni napak, če vemo o njem in ga tudi sprejmemo v svoj življenjski okvir. Ideja zanj sta dobila leta 1973 dva katoličana v Omahi, Nebraska, ZDA, danes pa o njem poročajo že mnoge radijske postaje. Vedno več simpatizerjev dobiva in morda bo polagoma le postal tako svetovni dan, kot je danes Materinski ali Očetovski dan. Ideja "Svetovnega dneva pozdrava" združuje vse ljudi na svetu, ne glede na raso, vero ali politično pripadnost. Kdor se hoče pridružiti tej lepi zamisli, mora na ta dan pozdraviti deset neznanih ljudi, ki jih doslej še nikoli ni pozdravil. Dan pozdrava je bil namreč spočet v veri, da je sporazumevanje najučinkovitejše sredstvo za ohranitev miru, kjer mir že je, in za ustvaritev miru, kjer miru ni. – Zpomnimo si torej datum: 21. novembra in se z vsaj desetimi prijaznimi pozdravi neznancem pridružimo tisti vrsti, ki naj bi bila vsako leto daljša in pestrejša po narodnosti.

Končno je le res: smehljaj in topel pozdrav sta najcenejši dar, saj ne staneta niti centa. In vendar smo z njima včasih tako skopi.

kotiček naših mladih

Dragi striček! Prvič se oglašam v Kotičku in me je kar malo strah. Mama mi pomaga in se smeje, kako pišem slovenske besede.

Rad bi ti povedal, da bomo prišli za božične praznike v Melbourne na počitnice. Tam imam strica, ki je atov brat. Bil sem že večkrat v Melbournu, a še nikoli za božič. Tega se najbolj veselim. Mama pravi, da bomo šli tudi k slovenski polnočnici. Gotovo bo lepo. Mogoče bom tam celo tebe srečal. Samo ne

Na svidenje torej in vesele praznike! Tvoj Henry Savara, 13 let, Horsham, Vic.

NAGRADNA SLIKANICA

V SVETI NOČI

V SVETI NOČI, V TIHI NOČI
ANGELČKI VESELI
SO NA ZVEZDE, SVETLE ZVEZDE
TIHO PRILETALI.

“LUČKE BOŽJE, DRAGE LUČKE,
POJDI TE VE Z NAMI!
RABI BI K LJUDEM NA ZEMLJO,
PA NE ZNAMO SAMI.”

PA SO ZVEZDICE ZA LUČKE
ANGELČKI SI VZELI,
KO SO SKOZI ČRNO TEMO
K NAM NA SVET HITELI.

NA BOŽIČNEM DREVCU ZLATE
ZVEZDE ZDAJ GORIJO,
ANGELČKI PA ZLATO SREČO
MED LJUDI DELIJO.

Anica Černejeva

DRAGI OTROCI!

Vidite, kako striček misli na vas: spet vas je za božične praznike razveselil s SLIKANICO. Brž po barvice in se spravite nanjo! Kaj predstavlja slika, pa menda že veste: Marija ob jasliah pestuje božje Detece, za njo pa so sveti trije kralji – Gašper, Miha in Boltežar – s svojimi darovi: zlatom, kadilom in miro. Te darove so prinesli Ježuščku v dar, ko jim je zvezda pokazala pot, kam naj potujejo.

Slika ima toliko drobnih delcev, da bo v barvah zares lahko lepa, če se le malo potrudite. Upam, da vam bo barvanje v pravi božični užitek, pa morda tudi za lepo nagrado. Najlepše izdelana slikanica bo namreč izbrana in NAGRAJENA. Poskusite srečo! A ne pozabite mi poslati slikanice do 10. JANUARJA, ko bo na vrsti izbiranje. Če bo tvoja slikanica obležala v predalu ali kje na polici, jo bo striček zaman čakal.

Otroci, kaj boste pa vi prinesli Ježuščku v jasliah? Vem, da nimate zlata, kadila in mire, vendar ne smete priti praznih rok. Božje Detece bo najbolj veselo vaše ljubezni. Obljubite mu, da boste vedno njegovim, da boste vedno radi pomagali vsem okrog vas in da boste z veseljem ubogali mamo in ata. Tega bo Ježušček najbolj vesel in vas bo blagoslovil.

Zares zadovoljne praznike vam vsem želim, za novo leto pa, da bi mi poslali v njem veliko veliko pisem. – STRIČEK.

ŠOLSKO OBVESTILO ZA VIKTORIJO

Vsi, ki se zanimajo za sobotni pouk slovenščine na državnih šolah, se lahko vpišejo v soboto 9. februarja 1985 ob deveti uri dopoldne na eni naslednjih šol:

Box Hill High School, Dandenong HS, Maribyrnong HS, North Geelong in University HS - City.

Vpisovanje je za razrede od 7. do 12. letnika. Vpišejo se lahko tudi odrasli. Pouk je med šolskim letom vsako soboto od devete do enajste ure dopoldne. Pouka ni med šolskimi počitnicami in na vikende javnih praznikov.

Študenti, ki želijo delati letnik 12 (HSC), naj se vpišejo na University HS (pouk je vsako soboto od devete do dvanajste ure dopoldne). Pogoji za vpis je uspešno dovršen 11. letnik sobotne šole. Kandidati, ki prej šole niso obiskovali, morajo položiti sprejemni izpit na stopnji znanja 11. letnika.

Ostale informacije dobite na gornjih šolah na dan vpisa ali ob naslednjih sobotah. Med tednom pa lahko pokličete na Saturday School of Modern Languages – tel. 555 0562.

Gornji razglas o uslugi, ki nam jo nudijo avstralske šolske oblasti za učenje slovenskega jezika, naj zdrami starše z otroki, ki so po melbournskih in okoliških srednjih šolah. Število učencev sobotne šole pouka slovenščine iz leta v leto namreč občutno pada, pa bi še ne smelo, ker naše srednješolske mladine ne manjka. Mnenja sem, da starši prehitro popustijo, če otrok pokaže začetni odpor, ki je do mere razumljiv, saj ni lahko presedeti sobotno dopoldne v šoli. Premalo se starši zavedajo, kaj ta pouk naši mladini pomeni. Pa ne le mladini – tudi njim samim in vsej naši skupnosti.

Škoda bi bilo, da bi izgubili kak razred zaradi pomanjka učencev, kakor smo zadnje leto maturantskega, ker ni bilo dovolj prijavitelcev. Zato apeliram na

**Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.**

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

**A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavice 221 5536**

**TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314**

Rojak VOJKO VOJK

družine s srednješolsko mladino: od vas zavisi, dragi starši, kako dolgo nam bodo avstralske šolske oblasti nudile pouk slovenščine kot priznani šolski predmet. Zavejmo se tega in storimo svojo dolžnost! Mladina nam bo hvaležna kasneje, če zdaj morda ne čuti, kaj ta pouk njej in nam vsem prinaša. — P. Bazilij.

MERRYLANDS, N. S. W.— Šesti Maturantski ples je za-nami. Letos je v Sydneyu osem dijakov opravilo maturitetni izpit iz slovenskega jezika. Ta večerna prireditev je dala lepo priznanje maturantom in vsem, ki se trudijo za pouk slovenščine, od staršev do Šolskega odbora in učiteljev. Obenem naj spomni naše družine z gimnazijci, da cenijo slovenski jezik in izrabijo priliko sobotne šole, ki nam jo nudi avstralska država. Z ozirom na število Slovencev v Sydneyu bi moralo biti število dijakov sobotnega pouka veliko večje. Kje je vzrok? V prvi vrsti nezanimanje staršev, ko je vse drugo važnejše kot znanje slovenskega jezika naše mladine. Polno in vseh vrst je izgovorov, da ne morejo

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

svže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

obiskovati sobotnega pouka. Toda tudi tu velja pregovor: "Kjer je volja, tam je pot!" Nekateri se izgovarjajo na sobotni šport, brez katerega ne gre. Toda kaj jim bo od tega udejstvovanja ostalo? Morda nekaj trofej, ki se bodo prašile na policah. Znanje slovenščine pa jim bo ostalo kot dragocena dediščina, da se zanjo le potrudijo. Spet drugi se ob sobotah raje zaposlijo za par dolarjev. Denar bodo potrošili in ne bodo zato nič bogatejši, a obenem osiroteli za znanje materinega jezika . . .

Starši naših sydneyjskih družin! Poskrbite, da se bo vaš gimnazijec vpisal za sobotni pouk slovenščine. Vpisovanje bo na državni šoli v Bankstownu v soboto 2. februarja ob devetih dopoldan. Ne bo vam žal, kakor kasneje tudi ne bo žal sinu ali hčerki, pa četudi se zdaj morda temu pouku upira. Tudi nobenemu letošnjih maturantov ni žal, da so se učili slovenski jezik. Če vaš otrok že za silo obvlada slovenščino, je toliko bolje. Mu pa še marsikaj manjka, česar doma v razgovoru z vami ne more dobiti. — P. Valerijan.

BELLEVUE HTS., S. A. — Rad bi tudi v "Mislih" izrekel iskreno dobrodošlico p. Janezu, ki se je iz obiska domovine vrnil med nas. Upamo, da si je nabral novih moči za delo med nami, saj je stare potrošil v skrbah pri zidavi naše prijazne slovenske cerkve v Adelaidi. Veseli smo bili patrovega sporočila, da se je mamino zdravje obrnilo na bolje. Tako se je gotovo z lažjim srcem vrnil v daljno Avstralijo.

Rad bi tudi čestital p. Cirilu za odličen odgovor na članek p. Bernarda glede angleškega jezika po naših cerkvah. Starši se veliko trudimo za ohranitev jezika med našimi otroki. Prav od verskih središč pričakuje-

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

mo oporo in pomoč. Končno je prav, da se tudi mladina s svoje strani malo potruditi. Kasneje bo znala ceniti, če danes ne, kaj je prejela ob starših in pri slovenskem bogoslužju. Vesele praznike! — Danilo Kreševič.

OAK FLATS, N. S. W. — Šest mesecev je minulo odkar smo ustanovili v Sydneyu Zvezo Slovenske Akcije (ZSA), saj se v tako kritičnem času nihče ni zganil in je izgledalo, da smo narod strahopetcev in neodgovornih. Režim v domovini je ostro nastopil proti poedincem doma, ki so se postavili v bran, kar nam je vsem sveto: naš milozvočni jezik in naša slovenska kultura, kar hočejo bratje iz juga preustrojiti po njihovem kopitu s pomočjo programskih jeder. Naši vodje pa so se oklenili gesla, da slovenski narod obstaja že 1400 let in ga tudi programska jedra ne bodo uničila. Tako zadržanje pa več kot ugaja arhitektom programskih jeder. Tako smo to odgovorno stališče zavzeli kar navadni delovni ljudje.

Naša prva naloga je zbirati člane. Čim več nas bo, tem bolj bomo upoštevani. V knjigi, kamor vpisujemo pogumne in zavedne Slovence, najdeš imena in naslove iz Severne in Južne Amerike, Kanade, Anglije, Švice, Nemčije, Švedske, Južne Afrike in tudi iz Slovenije. Zastopstvo je iz vseh slojev. Od profesorjev, arhitektov in učiteljev, do obrtnikov, delavcev, brezposelnih, upokojenih in študentov.

Večkrat nam je stavljeno vprašanje, kakšen je naš program. Takoj pri ustanovitvi ZSA smo se odločili, da bomo skupno branili, utrjevali in širili slovenski

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,

N.S.W., 2165

Telefon: 72 1583

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZS, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175
Telefon: 795 6937

jezik in slovensko kulturo. Ne pričakujemo, da bi se oblasti doma kar na lepem premislile in opustile nov učbeni program. To bodo storile samo v slučaju e-notne manifestacije vseh slovenskih strank in slojev, ne samo v svobodnem svetu, pač pa tudi doma v Sloveniji. Izvesti kake protestne demonstracije v Sloveniji ni lahko, posebno še, ko pogumni poedinci doma nimajo opore emigracije. To tako zelo važno oporo branilcem slovenstva doma pa jim nudi ZSA.

Postati član te prepotrebne organizacije pomeni soudeležba najpomembnejše akcije vse odkar obstoja slovenski narod. Poraja se vprašanje: Kako naj pomagam? Postati član Zveze Slovenske Akcije je za enkrat vse, kar je potrebno. Zato se brez odlašanja zapišite pri tajniku Ivanu Kobalu, P. O. Box 153, Rydalmere, N. S. W., 2116, Australia. S tem boste dokazali, da vam je za obstoj slovenstva več kot pa za počitnice v Sloveniji s tujim jezikom.

V imenu ZSA vsem vesele praznike in uspešno novo leto! Slovenski pozdrav!—Jože Komidar, odbornik.

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje v Avstraliji živi FERDO JERMAN, doma iz Šentjurja ob Taboru v Savinjski dolini. Po njem sprašujejo domači, ker se že nekaj let ni oglašil. Kakršnokoli sporočilo o njem pošljite na uredništvo, ki bo vest posredovalo dalje. Za uslugo v imenu domačih iskren Bog povrni!

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevezemo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja —
"Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (voga! Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraving imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

VIKTORIJSKIM SLOVINCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

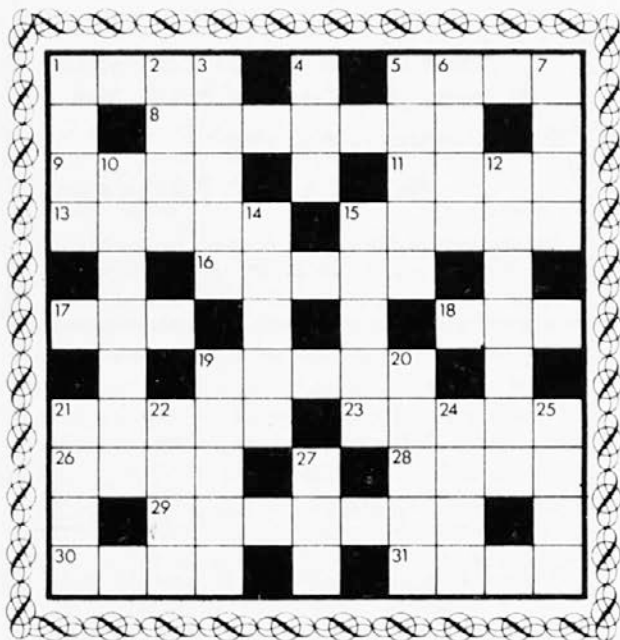
North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

PO "SLOVENSKO" SE NASMEJMO!

- + Šele sedaj, ko je izgubil zobe, je spoznal, da bi moral držati jezik za zobmi.
- + Največkrat je pameten tisti, ki se naredi neumnega.
- + Najslabšo pokritost izvoza imamo pri idejah.
- + Socialne razlike v socializmu razbijajo enoličnost.
- + Z mletjem na sestankih ne bomo zdobili težav.
- + Še vedno podeljujemo priznanja za minulo delo, čeprav vsi vemo, kam nas je pripeljalo.
- + Ne obupujmo! Svetla prihodnost je kljub vsemu pred nami. Dnevi so vsak dan daljši.
- + Mladina je naše največje bogastvo, ki pa so ga nekateri že zapravili.
- + Stabilizacijska bitka se bije na položajih, največ žrtev pa terja v zaledju.
- + Kaj bomo izvozili potem, ko bomo že vse izvozili?
- + Jutri bo boljše, toda danes bo trajalo zelo dolgo.
- + Na sejah izneseni problemi ostanejo po pravilu klopotci. Predolgo sedijo na njih.

REŠITEV oktobrske Besedne dopolnjevanke:

Leva stran: 1. hiša; 2. kokoš; 3. otok; 4. Jefte; 5. šoja; 6. mlaka; 7. šola; 8. proga; 9. veča; 10. vlaga. — Desna stran: 1. zibel; 2. orel; 3. mleko; 4. osel; 5. petek;

Vodoravno: 1. jutranja zarja; 5. hujska kostna poškodba; 8. v "pasjih dnevih" nas muči; 9. isti, istoveten; 11. nastopni prostor; 13. potrebno zlo; 15. tankomili glasovi; 16. hišna čistilna priprava; 17. mlečni izdelek; 18. poklon; 19. oprana, očiščena; 21. del na merilni lestvici; 23. splošni izraz za materijo, vzeto iz zemlje; 26. lahko stori, če le hoče; 28. napis na križu; 29. nenavadno žensko ime (po zavetniku ogljarjev); 30. ena izmed barv; 31. v posebni peči ga žgejo.

Navpično: 1. važna pomoč pri iskanju; 2. moško ime; 3. javljam se s prstom po vratih; 4. član družine; 5. ponovno; 6. okrajšano moško ime; 7. skuša ustaviti prepir; 10. skrito očem; 12. deli svet v severni in južni del; 14. razširjena bolezen v udih; 15. v zrak se dvigne; 19. tolažba; 20. ena celin; 21. okrajšano moško ime; 22. ploskovna mera; 24. domača beseda za rudarja (izposojenka); 25. alkoholna pijača; 27. kratica za električno cestno železnico.

Rešitev pošljite do 15. januarja na uredništvo!

* * *

6. Sava; 7. Janez; 8. lice; 9. mucka; 10. mama. — Od zgoraj navzdol v dveh vrstah sta imeni slovenskih krajev: Škofja Loka (na levi strani) in Brestanica (na desni strani).

Izmed reševalcev (Sestre Slomškovega doma, Zalika Svenšek, Vinko Jager, Simon Rančigaj, Lidija Čušin in Alojzija Podbevšek) je bil izčrpan Vinko Jager.

Rex PHOTO STUDIOS

Tel.: 386 8069

Excellence in Photography

*Izdelavamo prvovrstne fotografije
ob prilikah porok, krstov, prvih obhajil, birne*

678—680 SYDNEY ROAD,
BURNSWICK, VIC. 3056

Govorimo
tudi slovensko

**HEIDELBERG CABINETS
PTY. LTD.**

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojaki
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H. : 459 7275

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. – Cena 6.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtnne spise Tomaža Kempčana. – Cena 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Dodane so tudi stalne mašne in druge molitve. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika, ki je izšel pred dvema letoma v Ljubljani in ima 305 strani. V belih, rdečih in temnomodrih platnicah. Cena je 5.– dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

BOJ ZA SLOVENSKO ŠOLSTVO NA PRIMORSKEM – Izdano v Argentini. Iz zapiskov pok. dr. Srečka Baraga in ohranjenih dokumentov je vsebino knjige uredil Alojzij Geržinič. Cena 10.– dol.

DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu Antona Družina in z ilustracijami Lilliane Brule. Izdano v ZDA (Slovenian Research Center). Cena 11.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišljanja o komunizmu. Cena 6.– dol.

SLOVENIAN HERITAGE – (Vol. I) – Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal pa Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosežih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. Cena 18.– dol.

Naj omenim, da poština v ceni NI vključena!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od polne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!
Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

Edini letni skupinski polet SYDNEY — MELBOURNE — LJUBLJANA
V mesecu juniju bo zelo ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.
Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!

